. . Greyville . .

Electric Mineral Water Works.

A. Dookan, 84, FIRST AVENUE, DURBAN.

Dwarika & Son,

General Merchants
AND
Colonial Produce Dealers.

All Groceries, Indian goods, Rice, Dhall and Ghee always in Stock sold at Market Prices.

Mealies, Beans and Tobacco can be had in any Quantities at the Lowest Quotation.

A Trial Order Solicited.

120, BEREA ROAD, DURBAN.

Moodley Bros.,
WHOLESALE & RETAIL.
Fruits, Vegetables & Produce
Dealers, and Commission Agents.

—Bankers—
African Banking Corporation, Ltd.

Orders taken for upcountry at Lowest Market Prices.

Good Packing, empty packages will be charged for.

Weekly Price Lists issued and posted punctually.

Natal Leaf Tobacco always on hand.

—Address—
461, Church St., 154 Queen St.,
Tel. Add. "PRODUCE." P.O. Box 47. Tel. 'NAARTIES.'
P. M. BURG. DURBAN.

Speciality, Lowest Market Prices. Try once & ascertain before placing your orders with others.

DEHLOO BROS.,
GENERAL DEALERS
Bakers and Confectioners, Mineral Water Manufacturer —and Farmers.—
FRUIT AND GENERAL
COLONIAL PRODUCE
of all descriptions supplied in any Quantity
—at Short Notice—
Estimates given.
MAIN ROAD, ISIPINGO.

G. Ragavaloo,
3, Groom Street,
VERULAM.
Maker of
Galvanised Corrugated and Flat iron Tanks, Guttering & etc. Fixed neatly to order.
Baths Tanks and other utensils repaired at moderate terms.
Also Wood & Iron Builder & etc., etc.
Works neatly done and at Cheap Price.

Printed and published by P.S. Aiyar, 88, Victoria Street, Durban.

Price 3d. REGISTERED AS A NEWSPAPER.

AFRICAN CHRONICLE.

ஆபிரிக்கன் வர்த்தமானி.

Published Every Saturday.

Vol. I. Durban, Natal—Saturday, 5th September, 1908. No. 12.

R.K.Naidoo
FRUIT DEALER & COMMISSION AGENT,
DURBAN.

Natal Fruit Supplied in any Quantity.

All Orders receive Prompt Attention and Good Packing.

P.O. Box 827.
Tel. Add.: 66, Victoria Street.

R. S. C. Pillay & Co.,
Natal Fruits & Vegs. Dealers
Mealies & Tobacco.

CAPE FRUITS IN SEASON.

Commission and Forwarding —Agents.—

Tel Add. "CHOCKALINGUM PILLAY." P.O. Box 3033.
JOHANNESBURG
and at 86 Victoria Street, DURBAN.

The Indian Auction Mart,
144, Queen Street, Durban.

This market opened from the 3rd. August 1908 Fruit, Vegetable, Poultry, eggs, and other produces sold at 6-30, 10 a.m. and 3.30 p.m. daily (saturday's only at 6.30 a.m.)
Furniture Groceries and other household Furnitures at 11 a.m. daily.
Goods account and payment made at all hours.
Cheques for upcountry goods posted on the same day of sale.
All reasonable facilities allowed.

H. A. MAYET, General Auctioneer.

இந்தியன்வலக்கனை
144 குயின்தெரு டர்பன்.

இந்த வலக்கனை ஆகஸ்ட் 3 தேதி முதல் வலக்கனைக் பறைகள் கிழங்கு, பழம், முட்டைகள் கோழிகளும் மற்ற உபயோகமான சாமான்களும் காலை 6.30 மணிக்கும் காலை 10 மணிக்கும் மாலை 3.30 மணிக்கும், சாமான், மேல் முளியைகளும் தினமும் விற்கப்படும். மேல் ஊர்களுக்கு சாமான்களின் சமாசாரம் அன்றன்றே அனுப்பப்படும். வேண்டிய மாதிரி வசதிகளும் செய்து தரப்படும்.

மாயத், வலசரி

The European Securities Syndicate.

Natal Bank Chambers, Durban, Natal. *P. O. Box 759.*

T. Herbert Green, MANAGER. **Henry Ancketill,** SUPT. OF AGENCIES. (Comr. for oaths for the Colony of Natal.)

The Poor Man's Savings Bank.

Provide for the future by investing in

PREMIUM BONDS.

These Bonds pay interest and give numerous chances of Prizes ranging from £24,000 to £10–0–0.

There is **NO RISK!** The principal and Interest absolutly secured. All Bonds are high class European Government securities.

Monthly payments from 4/- upwards, which must be paid direct to the Manager as above as only his official receipts are recognized.

For Pamphlet and further Particulars apply to the Head Office or to the following Local Agents :—

Messrs. Johnstone & Co., 17, Club Arcade, Durban.

Indian Local Agent :—
S. B. Gareeb Panday, c/o 77, Field Street, Durban.

ஐரோப்பிய பத்திரப் பத்திர கம்பெனி

தலைமை பாங்கு மேலாளர், நேடல் பாங்க் கட்டிடம், போஸ்ட்பாக்ஸ் 759.

டி. ஹெர்பர்ட் கீன் மேனேஜர். ஹென்ரி ஆங்கட்டில் — ஏஜென்சிகளின் சூப்பரிண்டெண்டெண்ட்.

என்யவர்களின் பாங்கு

இதில் போடும் தொகைக்கு கட்டாயம் மாதம், தலைமை மேனேஜர் பேரில் கையெழுத்து செய்த ரசீதுகள் மட்டும் செல்லுபடியாகும்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள முகவர்களிடமாவது நேரில் வந்து விசாரிக்கலாம்.

எல்லாவித பத்திரங்களும் முதல் தரமான ஐரோப்பிய கவர்னமெண்டின் பத்திரங்கள்.

மாதமொன்றுக்கு 4 ஷில்லிங் முதற்கொண்டு, அதற்கு மேற்பட்ட தொகையும் கட்டலாம்.

பணத்தை மேற்குறித்த முகவர்களிடமாவது நேரில் வந்து கொடுத்தால் அதற்கு ரசீது கொடுக்கப்படும்.

தபாலில் அனுப்பி கம்பெனி - 17 ஃபீல்ட் ஸ்ட்ரீட், டர்பன்.

இந்தியர்களின் ஏஜெண்ட்

எஸ். பி. கரீப் பாண்டே
77 ஃபீல்ட் ஸ்ட்ரீட் டர்பன்

கே. சுப்பிரமணிய ஐயர்
"ஆபிரிக்கன் மெயில்" பத்திராபீஸ்,
35, கிரேஸ்சர்ச் ஸ்ட்ரீட்.

உங்களுடைய பணத்தை சீக்கிரம் பத்தாயிரம் ஆயிரத்தின் மேல் கொடுப்பதால் கம்பெனிக்கு கொஞ்சம் லாபம் கிடைக்கும்.

முன்கூறிய பத்திரங்களில் மேல் கொடுக்கும் தொகைக்கு வட்டி கொடுப்பது ரூ. 24,000 பவுன் முதல் 10 பவுன் வரையாயுள்ள வெகுமானம் இவைகளுக்கும் சீட்டு மூலமாய் கிடைக்கின்றன.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 5TH SEPTEMBER, 1908. No. 12.

Edited by P. Subramania Aiyar.

African Chronicle.

SATURDAY, 5TH SEPT., 1908.

Abdool Kadir's Speech

The remarkable address delivered by Mr. Abdool Kadir at the mass meeting last week deserves the careful attention of those who care to critically study the Indian question from the stand point of the Indian. It bristles with clear and definite expressions of the sentiment and feelings of a great majority of the Indian people. The careful survey, Mr. Abdool Kadir has made respecting the Colony's progress since the introduction of indentured Indians, and various other remarks in several other directions, will no doubt be appreciated.

Our readers might pertinently ask us what is the cause of all these troubles in South Africa? The answer is not far to seek, and it is simple. In the words of our worthy president Mr. Abdool Kadir, the cause is "the incompetency of men at the head of the affairs," and we may say further — that incompetency and lack of sympathy with the subject races are the cause of all these troubles. Perhaps the government might labour under the hallucination that the country would reach the normal state of prosperity by hurring up federation or unification, and if they do so, they may be sure, it is an illusory ideal, and the sooner they give up these ideals, and betake themselves to measures, suitable and practicable to the local conditions of the Colony the better it will be for them and to the welfare of the colony. If Natal, under her existing state of economic and social condition, actively enters on the unification scheme like the beggarly hero who borrowed few shillings to present his aristocratic sweethart with a nice wring in order to gain her love and eventually repented of his matrimonial folly, she would have occasion to repent for her inconsiderate action in havingjoined apredominant partner Transvaal—who has neither the virtues of a poor husband, nor the innate greatness and dignity of a rich magnate. Hence it would be as deplorable for a man or woman to enter into a wedded life with a person of eccentric and unsteady character as it would be for Natal to enter into Federation with other South African Colonies.

We congrattulate the congress in their having given expression to the views that the Indian community hold respecting the Federation, and we have no doubt that if we work consistently in this direction, we shall achieve the desirable ends.

The Indian's Lament

Commenting on the report of the mass meeting held at P. M. Burg, the *Natal Witness*, writes as follows:—

The Indian community of Maritzburg have entered a protest against the Asiatic Bills, and they intend to petition the King with a view to

securing a veto from the Imperial Government. At the meeting which was held on Sunday, and is reported in another column, the chairman drew a vivid picture of the "grievances and humiliations" which the Indians of Natal have had to suffer since the advent of responsible Government. This gentleman also boasted of what his countrymen had done to make Natal what it is to-day. We admit that the Indians of Natal have taken a considerable part in the trade and commerce of the Colony, but they themselves have benefitted from this to the detriment of the white trader, and the Colony at large, and it cannot be truthfully said that Natal owes any success which it may have achieved to the efforts and enterprises of its Asiatic residents. A reference was also made at the meeting to the fact that the white ideal was beginning to materialise in South Africa, and we will perhaps be pardoned for asking what other ideal the Indian agitators would prefer. They owe their present position to the protection of the whites, and if in the present condition of things the latter should be compelled to pass laws for their own protection, our Asiatic neighbours must not complain. The fact of the matter is, that the Indians in this country are too ready to criticise the laws to which it is necessary that they, as much as white people, should submit. It is their duty as Colonists to adapt themselves to the exigencies and requirements of the Colony in which they live, and if the conditions which are imposed are not to their liking they have their remedy. As to the "grievances and humiliations." It may not be out of place to point out that even the whites in Natal are not without just cause of complaint in regard to some of the laws they have to submit to, and also in regard to the privations and hardships under which many of them have to live. In many respects the Indian community is much better off than the white, and we could mention several instances in which the former enjoy advantages over the latter. The Indian Bills are, in our opinion absolutely necessary in view of the difficult position in which the Colony finds itself.

. . GO TO . .
"African Chronicle P. Works"
—FOR—
GOOD PRINTING.

Protest Against Licensing Bills

—o—

Mass Meeting.

Under the auspicious of the Natal Indian congress, a mass meeting of British Indians was at the Indian Market last Saturday afternoon, when there were about 500 men present including deligates from various parts of the Colony.

The president Mr. Abdool Kadir delivered a forcible address on the present situation of the Indians in Natal especially giving prominence to the position of traders, and various speakers dwelt at great length on the Imperial aspect of this question; and a speech from Mr. Rooknoodeen, provoked some nasty comments from the audience; and after the speechifying was over the following resolutions were unanimously passed:—

RESOLUTION I.

"That this mass meeting of the Natal British Indians emphatically protests against the two Licensing Bills recently passed in the Natal Parliament, and considers them unjust and unconstitutional, and the worst type of class legislation ever enacted in the history of the British Empire, and earnestly prays the Imperial Government to exercise its veto in the best interests of the Empire."

RESOLUTION II.

"That this mass meeting of Natal British Indians earnestly prays that his Excellency the Viceroy will intercede on behalf of his Majesty's Indian subjects in Natal, who are threatened with ruin by the contemplated Licensing Bills."

RESOLUTION III.

"That this mass meeting of Natal British Indians strongly urges the stoppage of indentured Indian immigration to Natal under the present state of the law, which reduces indentured labour to a form of slavery."

RESOLUTION IV.

"That this meeting of Natal British Indians hereby authorises the chairman to forward copies of the above resolutions to the Colonial Secretary, for transmission to the Secretaries of State for the Colonies and India."

Problems of Empire

—o—

The Hon. G. Maydon contributes the following to the *Standard Empire*.

The revolt against the employment of Chinese labour has given life throughout the Empire to the feeling which had frequently found expression previously, and which appears now to have crystallised into a settled policy amongst the whole of the British Colonies namely, the exclusion of Asiatics from their borders.

When communities differing so widely in habits and sentiments as do the people of Vancouver from those of Australia are at one in the determination to put an end to Asiatic immigration, whether that of the alien or a fellow subject of the Crown, it is clear that the problem has to be fairly faced, and an attempt made at its solution.

And here might be noted an idea which found favour with many men who have been anxiously examining this difficulty namely, that of recognising the claims of the King's Indian subjects, who by loyalty and devotion to the Crown on many difficult and dangerous occasions had established a claim to most considerate treatment of the individual Indian in other parts of the Empire. This idea was to devote to the outflow population of India certain portions of the Colonial possessions which seem to be specially suitable for the activities of the Indian people, and are very sparsely occupied at present by Europeans; yet before it has taken any definite shape, before it has reached a stage of being more than mooted for investigation, we find it denounced by the European dwellers already in occupation of such tracts.

Nor, indeed, is it to be wondered at. Precisely the same spirit which let the English people from the days of the Crusades to go forth to the far ends of the earth for profit and adventure is actuating that people to-day, though it manifests itself in such different method.

(To be Continued.)

Notes on Current Topics

—o—

(By "Bbussmasoor.")

Monstrous Petition to the King.—That young lady N. I. P. U, under the presidentship of Mr P. S. Aiyar has taken up a task which is undoubtedly the most noble one in the annals of this colony as far as the Indians ingeneral are concerned. To present a petition to the Throne is (as a matter of fact) not an easy job, and I dare say it can never be done without the co-operation of all Indians, and with clear heads, clean hands and pure hearts, success is certain I hope they would muster in thousands at to-day's mass meeting.

Mass Meeting.—If Indians could do any thing to protest and complain against an injustice being done to them on behalf of the many scums of Europe, they are to come and pass resolutions to His Most Gracious Majesty. This they have again done last Saturday and I am now confident (with reasons) that the Imperial Government will veto the infamous licences acts.

A Fact to Light.—The Hon. Saur one of the Cape Ministers has declared to the world in pointing out the iniquity of Indian's trading rights and how the injustice is being done to our Cape Indians, in the following selected words. "It (the law) is a piece of hypocrisy, the very worst piece of humbug I have ever seen on the Statute book." This is one of the facts to light and how one of the whitemen of South Africa feels it!

City Mass Meeting.—The city Indians not wishing to be left in the back ground had rolled in hundreds to join in their humble protests. Mr. R.

N. Moodley, the chairman explained the position in a very satisfactory manner.

Mr. Mia's Music.—How extraordinary it is for Mr. Mia to put the music in Mr. Smut's mouth that he also advocates what Mr. Smuts preaches. By the by Mr. Mia in the name of the community suggests that let those educated Indians be allowed to enter the Colony who add to their names a few of the chosen letters from the English 26! He ought to have remembered the proverb "Do unto others as thou wish to be done to thyself."

Colonials in the Lurch.—According to the theory of Mia we are left in the lurch. Most of the colonists have I dare say high-est education given by our worthy Government which is considered as null and void by Mr. Mia, nothing to say of the Government to which he belongs. Therefore take warning you Colonials if we are going to live (1) as Mr. Mia to withdraw or disagree to that contemplated suggestion of his (2) or agitate and make our Government give higher education so as to enable the next generation to be armed with degrees.

Correspondence.

Open Letter to the Indian Community.

To, the Editor "African Chronicle."

Sir,

"Breathes there a man with soul so dead, Who never to himself has said this my own my Native land.

Although this is not really the Native Country of many Indians here, yet, there is one which must appeal to any thinking man, that is, this is our home of adoption and I should remind our brothers of neglecting their mother tongue.

This is a Lethe into which many a good man, of every nationality falls.

Take for instance, the leading, as well as, the most intellectual families of to-day from Cape Town to the Zambes. I allude to the Boers in particular for example, those families are what is termed "Hiberniahiberniores" more Irish than the Irish themselves, so to speak.

To put it straight to you, these families, although cradled among and nurtured as an alien, patronised the Cape-Dutch and the Early-Voortrekker, and they, really speaking, are in the majority French, decended from the finest Hugenot families, which were formerly exiled from their homes by the famous Edict of the Nantes, on account of their Religion, they settled at the Cape, and were absorbed by the Early Cape-Dutch-they no longer talk French, why, the others were a conglomeration of European races talking a dozen different dialects, they no longer speak their dialects although many understand them, why what do the remnants of those races speak today finally I ask, a plain and simple polyglot "lingo" called the Taal, yet, Oh! How this simple language expresses itself, and even can make a man throw up and forget his own nationality and language, although the latter even has every benefit that civilisation can offer it, although those races I referred to before, had a Literature of its own they took it with them in their exile to Veldt and they forget it and finally evolved from their original mother tongue, which died in giving birth to this peculiar and expressive "Doric", what they lost in language, they have gained in a new domicile and welded themselves into a great nationality with a new tongue, a physique that has gained the admiration of the civilized world, to-day these wanderers are ready to die for their dear Taal. Readers you must, since you have come out thousands of miles from your Eastern homes, now that you are alone, in the land of the Rameses and the Nile and rolling Veldt, not forget your own glorious language. I entreat you, that you will not forget that now "Sweet Doric" your mother tongue, your splendid Taal, Tamil, and Hindustani, and endeavour to support the only "African Chronicle" in which you have genuine articles written in two good language truly portraying the contemporary history in simple but fine diction, pray do not forget the aphorism.

"As singing-bird is known by its note, so, is the true man by his conversation and literature." Therefore, ye who truly think and speak in Tamil! Pray, do not forget your own true "Notes" and ye shall not be forgotten in the land of the Fathers.

Let your motto be—read, mark, learn, and inwardly digest "Tamil."

Yours etc.

VEERA SAR.

Sir,

Under the heading of Organised Robbery in your recent issue, and also in the columns of many other local journals an article appeared which came as surprise to many; but they need not be surprised at it; for Mr. Smuts is now a British subject, and a British Law maker. As long as he was a Boer subject, such feelings were unknown to him, but since he became a British Law-maker it is natural for him to have such unreasonable feelings. I am not astonished at the attitude of the government towards Indians. Dont you think murder is worse than robbery. I may further say that one of these merciless and alien Government practically murdered Chittambram Pillay by transporting this noble young patriot in the prime of his life, for life.

I am etc.

SHRIBASTINUM.

Overport 19th August 1908.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 5TH SEPTEMBER, 1908. No. 12.

K. C. PADAYACHEE,
Fruiterer & Commission Agent.
P.O. BOX 105, DURBAN, NATAL.
Tel. 164, Queen Street.
ஸ. குப்சாமி படையாச்சி.
பழக்கடை, கமிஷன் ஏஜண்ட்.

African Chronicle.

SATURDAY, 5TH SEPT., 1908.

இன்றைய பிரச்சனை?

இன்றைய தினத்தில் படித்த தென்னாபிரிக்க தமிழர் எதற்கு (British subject) இன்றைய தினத்தில் சென்று சொல்லாமல் வந்த பிரிட்டிஷ் சப்ஜெக்ட் என்பதை நினைத்தால் சொல்லி முடியாத சஞ்சலம் அடைகிறோம். அந்தக் குடியேற்ற அரசாங்கத்தில் இருக்கும் ஒரு சிலரை தவிர மற்றவர்கள் பிரிட்டிஷ் குடியேற்ற நாடுகளில் இருக்கும் மற்ற இந்தியர்களை விட மிகவும் கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். இதற்கு முக்கிய காரணம் நமது தாய் நாட்டில் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அரசியல் அதிகாரமின்மையே ஆகும். நமது தாய் நாட்டில் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அரசியல் அதிகாரமின்மையினால் தான் நாம் பிரிட்டிஷ் குடிகளாக இருந்தும் நமது சகோதரர்கள் தென்னாபிரிக்காவில் அடிமைகளைப் போல் நடத்தப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறி நாமும் சுதந்திர பிரஜைகளாக வாழ்வதற்கு நாம் நமது தாய் நாட்டில் அரசியல் அதிகாரம் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதற்கு நாம் நமது தாய் நாட்டில் ஒரு பலமான அரசியல் ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக நமது உரிமைகளை அடைவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதற்கு நாம் நமது தாய் நாட்டில் ஒரு பலமான அரசியல் ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக நமது உரிமைகளை அடைவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதற்கு நாம் நமது தாய் நாட்டில் ஒரு பலமான அரசியல் ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக நமது உரிமைகளை அடைவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

கொஞ்சம் கதைத்தி

கொஞ்சம் கதைத்தி 30ம் தேதி வரையில் சில விஷயங்களில் நம் மெனேஜர்கள் விஷயமாக ஆலோசனை பண்ணி விஷயம் தெரிந்த ஒரு சிலரை கொண்டு ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அந்தக் கமிட்டியார் கலந்து பரிசீலனை பண்ணி ஒரு சரியான முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன்படி கமிட்டியார் கூடி ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து அதை ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதன் பின் அனைவரும் விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

தமிழ் தேசம்.

நாம் பகிரங்கமாய் அறிவிப்பது

இன்று தென்னாபிரிக்காவில் 29ம் தேதி பட்டணத்தில் இருக்கும் தென்னாபிரிக்க தமிழர்களின் அபிப்பிராயத்தை அறிவதற்கு ஒரு பொதுக் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அதில் ஏறக்குறைய 200 பேர்கள் வரை கூடியிருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் நமது தாய் நாட்டில் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அரசியல் அதிகாரமின்மையினால் தான் நாம் பிரிட்டிஷ் குடிகளாக இருந்தும் நமது சகோதரர்கள் தென்னாபிரிக்காவில் அடிமைகளைப் போல் நடத்தப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறி நாமும் சுதந்திர பிரஜைகளாக வாழ்வதற்கு நாம் நமது தாய் நாட்டில் அரசியல் அதிகாரம் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதற்கு நாம் நமது தாய் நாட்டில் ஒரு பலமான அரசியல் ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக நமது உரிமைகளை அடைவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதற்கு நாம் நமது தாய் நாட்டில் ஒரு பலமான அரசியல் ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக நமது உரிமைகளை அடைவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

கத்திரு பாத்திரமே யல்லது வே
றொருவரும் அங்கு செல்லப் படா
தென தெரிவருகிறது. எவனில்
வில் இவர்கள் கல்ல திகபராக கூட்
டம் சேர்ந்ததை கிவர் கேழ்ஞி புற்
ற ஆகெ பிரியத்தோடி அவிடம்
சென்றவர் சென்றவர்கள் புகழ்
க்கவாது, தூ சன்ற இவை வி
வது. அங்கிருந்த வர்களுக்கு பீரி
பமில்லாடம் பார்த்தும் பரராகவ்
போல மௌனமாகி பிருந்து விட
ர்கள். தலிலும் சபைகளிலுக்க பிரசு
கடவுளுக்கு தாங்கள் செய்தவர்
துயரோழு தாஞ்சும் அபதருகளே
தலிலிரு ஞானபால் இப்படி அ
டை செய்தவைகள் கண்களிலும் கு
பர முற்ற வர்க வழியே சொல்
லாமல் கடந்து விட்டனர் இவர
னின் பரிபாகத்தற்ற செய்கை பி
ரிந்திருக்க வேண்டுகள் கடந்
தல் நிருந்தாலும் எடுமல் இப்
படி தானிருக்கு மென்பதை கை
கின்ற.

பட்டர் பிரான்ஸ வர்களின் கு
ழுவும் பரிபாகமும் இப்படி நிரு
ப்பதினால் தான் அவர்களின் மெ
தலில் பதிரிர் ஆய மிருக்க அ
தற்கு விசுவேசம் வதற்கு கூட
வரி வில்லை. அப்படி பிருக்கிட அ
தனை சபையும் மெல்லி பாராமல்
வேறொரு வேலை இவர்களின
கடையாவில் கட்டிக் கொண்டி
ருந்த கொயிலென்கு முரியாபி
ட்டு பலராயத்தை மகாபயே
கித்த வருகிறார்கள். இவர்களின
செய்கைமுறைகிர காரணங்களில்
லை தான். ஆதினும் இவி
னைகளிலும் முன் கற்ப வண்ண
ம் பராமுகமாயிருக்கும் தெய்வத
வத்துக்கு எடி வர்களின் அவ
வர்களுக்கு தக்க படி மரியாதை
யோடு சரித்தலுப்பு வரனைக்
கோரும்.

12 செப்டம்பர் 1908

பட்டர் பிரான்ஸ்
கர்தாமி

கனம் பத்திரிதிபர்

தேர்ட்டு முன்ன தேர்தலுக்கி
ல் கிலி, எடு பத்திரிகைகளும் ப
ரவ செய்ய வேட்டாமென தேர்
தல் அலுவராகி பிரிம் பரமல
வரான பார்த்தவகளால் ஜனக
னின் மனதில் தேவு மகா எண்
ணதை புண்டாக்கும் படி கெல்
ல முயற்சிப்பதாக எண் கேழ்ஞில்
படுகிறன்.

இக்கைக் காரணம் இக்காட்
டி உபரான ஜாதியை சார்தவர்
ளாயும் பம்பளப்பாய் பேலக்
ரே தலைவர்களாயும், எளிய ஜனக்களின் மனம்
நோக வண்ணம் கடக்கிர வர்கள்.
ஜாதியபாவமும் சன்மார்க்கமும்,
நேசகுணமும், தாமரிதியும்,
பிரே பரர கித்தமும், பரமார்த்த
சிகையும், இவர்களிடம் கு
சொண்டிருக்கிறது. அதினாலா
வென்ற அடக்கம் புருசரொ
ன்னும் மனிதர்கள் கஷ்டத்தி
லர்கள் இவர்களி இயல்பாக
பட்ட பர பிரதர்களையும்
சமரிதும், கல்லொழுக்கமும், ஜ
தி பியோனமும் தேசாபிமானமு
ம் பொருந்திய கெட்டவ மேல்
குலத்தா. இப்படிதிகைகளை இ
ருந்த பேரி, ஜனக்கள் ஆதிக்
கமண்ணம் தடுக்க முயர்சித்த
தெரிகிறபோதும் கிறப்பற்ற தெய்
வ வஸ்துகிறன். அது கிக்கடி

மென்று நினைக்கு மென்பதே கேட்டார்களோ.

கல்வி என்னும் ஜோதி மாணிக்கமானது இவர்களுடைய இருதயத்தில் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்தும் இவர்களுக்கு இப்போர்க் கொற்ற துப்புதியில் தங்களுடைய முயற்சியால் ஈடுத்து வரும் இவ்வருமையான பத்திரிகையை அங்கீகரியாமல் அதற்கு விரோதமாக இவ்வாறிருப்பதை யோசித்தால் உள்ளபடியே வேதனையான பசாதாரணமே போதிய கொண்டிருப்பது போலவே காண்கின்றதல்லவா? கண் ஞானி புண் என்னும் கல்வி உண்டவர்களின் கண்களை மண் கப்பது போல் இவர்கள் இவ்வே லக்கியம் நேரத்தையும் இருளை க்கினியும் முட்டை யாகக் கட்டி ழுலி என்ற சொல்லைப் பயன்படு கதிரத்தின் கைபோலாய் புகை த்துவிடு இவர்களுடைய விலே கத்திலுள் நடைகளுடைய பத்திரி கைகளை முன்னுக்கு கொண்டு வரு வார்களென்ற நம்பு கின்றேன்.

பத்திரிகை சேவன்

"பத்திரிகையின் பயன்"

இதில் முன்ன ஒவ்வொருவனைக் காண்பிக்கும் தலைப்பை ஞான மி பயம் பயப்பேன் என்றும் வண மிவேண்டி வந்தனத்தோ டுவியகப் அது தெரிவதற்கு முக்கிய காரம் படிக்கவேண்டியது சமயம் பத்திகை கனே பத்திரிகை கலை தேசத்திற் குண்டாகும் சகல, இ ல்லை வென அப்பத்திரிகைகளை வாசிப் போர்களின் ஜோபாகா ண்டும் இவ்வாறு கல்வி விருத்தி யும் நாட்டபுத்தியும் கல்லோழுக்க மும் தேசாபி மானமும் ஒற்றுமை யும், சரீர வன்மையும், சாந்தி ஆ பாக்கியும், தேசத்தை ஆளுந் திர மையும் தைரியமும் தம்தேசத்தை அந்நியரிடம் விட்டுவிடாது காத் தலியும், நிலை நிலையையும், உலகில், எவரும் பெருத சீர்த்தியையும் வல்லமான காமாக்களை வண்டா க்கு நலியும் வர்த்தக விருத்தியை யும், தொழுவை தேர்ச்சியையும்,ம திருத்தியையும், இம்மை பல பல, தேசகல்லமையையும் பெறு வதற்கு முக்கிய ஆதாரம் சமூகா ரப் பத்திரிகை களல்லவா? மேற் சொன்ன வற்றில் ஒன்றிலும் பிற பலையோதாசாரங்களிலியல்லை ந்த தத்து காரண சமூகாரப்பத் திரிகை களையும் அவதானப் படி ப்பவர்களையும், இதற்கு ஒன வரு செய்தலைப்போல் பன்றி வேற யாது கூற தகுதி? இலங்கை இ கையர் குறையை வளத்திருக் கும் பெரிய, பெரிய, பிரப்புகளை வைம், பத்திரிகை என்பதை ஒ ன்றுண் டென்றும், இவ்விரண்ட வீதமாய் பேசுகிறதென்றும் அத னுக்கு கருத்தில்லாதவர்களுக்கு மீண்டுமொரு தென்றும் தெரியாத துரிக்கு சமமாகாமல் உண்மையும் வுத்தியுமாய் வாழ்கின்ற தென் கும் என் போன்ற நல்ல சமூக வரென்னும் யாது செய்யப் போகி ன்றனர்? இது நிற்க, தேச ம யா பண்டிதர் செய்யும் காரியமி யாது? அவரும், பத்திரிகை கனை அலக்ஷியமே செய்கின்றன ரன்று? சப்பல் கொண்டாரன்றிரி த்தை வாசித்து விட்டு இயோத் கிரிக்கப் புறத்தில் தேசமில்லை வென்றும், வட சமுதாயத்தைக் கண் டனர்சென்று கூறுகின்றனரே, இப்படிப் பட்ட வர்களுக் தலைத் தன விஷயமும் என்ன தெரியும்? 88 ரோபிய காண்டம் கற்ற மாதவ ன்றே இவ்வளவு சீர் திருத்த ம டைந்தது இங்கு சதேச பண்டிதர் னைத்தன விஷயம் தெரிந்துக் கொள்ளாமை யாகன்று இந்த தே சம் எல்லா விதத்திலும் கோடை யடைந்து அன்னிய அரசாட்சிக்கு ட்பட்டனர்? சதேச பாஷா விருத் வான்கள் பத்திரிகை நீர் படித் னரர்களை விலைக்கு ங்கு புனர்ந் திருப்பர் வைரஞ், அவர்களுக்கு முன் B.A. M.A. ளும் வித்தை முன், அவர்கள் பாடப் பு எவளவோ வேலைபார்த்து க்கும் தலைத்தன தொல்விந்தர மையால், குடத்து விளக்கு போ ல முடிவிலும் அவ் தொண்டை மையால் B.A. M.A. எக்கள் படி ப்பு குன்றின் மேலிட்ட விளக்கு போல் பிரகாசித்தும் வருகின்றன வன்றோ? மற்ற வர்தர் முதல் கிறவரும், பத்திரிகைகளை அவ தியின்றன வென்பது வுண்மை வே, பலரையும் விட இவர்களே அவசியம் வாசிக்க வேண்டிய தா யிருக்க, அக்கலம் பத்தாமலும் வேண் டிய விலை கொடுத்து வருதி அச்சிடு கின்றன வென்பதும் வுண்மை யாகவே யிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வரும் பத்திரிகை களை அவசியத்தை வலியு ஞ் செய்திராதேல், பின்னை எவ்வா ற கடந்த இரு தசாப்தம் முன்னு க்கு வரும்; பண்டிதரும், பாமரரு ம், பிரபுக்களும், வைதிகரும், ய வருமே இவ்வாறான், இத்தேச ம் அவசி யமாய் தொங்க நடையு ள்ளதோ?

எதாயினு மாயினும், ஆருக பத்திரிகை ஒன்று மாத்திரம் பா வரும், வாசி படிக்கிறதல்லா ம் நியமத்தை வைத்திருப்பார் உ வானால் எல்லா தெவத்தையும் கொடுக்குமே, அவைப் போலவே நீ ற்கது வேறென்னில்லையே, எத் தேசத்தில் பத்திரிகை யில்லாதி கின்றதோ அத்தேசம் எதினாலும் முற்பட்டிருக்குமே, எதேசத்தில் பத்திரிகை யிருப்பதால் இதில் எவ்வளவு விசேஷமென்று கூறவேண்டிய தா யிற்று.

ஆகவே, அன்புடைய நமது தாயரு, நம் போற்றி, பதவரத் ய வாழ்வு போல் இவ்வரிய சா பத்திரி இவ்விடத்தில் இப்பத்தி ரிகை உதித்திருப்பதை ராகவனி ஏகித முதிறைவாகவும் ஒவ் வொருவரும் இப்பத்திரிகைக்கு வையொப்பஞ் செய்து ஆதரித்து சோவையச் செய்வதால் சமூகப் ற்று விசேஷ முழுமையடைகின்றது.

அ. இராமச்சந்திரன்.

மீன்பாடம்

மிட்டோரியாவில் வசிக்கும் ச ளம் V. S. பின்னே வள்ளிச்சாமு டைய புத்திரி பிறந்திருக்கி ந்த. அவளிடமிருந்தும் பத்திரிகை பெற்றுக் கொள்வோம்.

ஐரோப்பிய பத்திரிகைகளில் பெனி யாருடைய பத்திரிகைகளி ல் வரனை முதலிய வற்றை புண்டாக்கி எல்லைவரிகளுக்குத் தக்கது, எனது நம்பிமான முள்ள சகோ தரிய சகோதரர்களே எல்லாவு ழையா யிருந்தாலும், பத்திரிகை னை மாதந்திரம் வாங்கி வாசியுங்கள் அல்லது பத்திரிகை வாங்குபவரி டமிருந்தாவது இரவில் வாங்கி வா சித்து கொடுத்து விடுங்கள், இது உறவோ பதேசமென்று கருதாதீ கள், உங்கள் கண்பார்களுக் தைக ளுங்கள், தமிழை அபிமானியு ங்கள், கபுத பாலையை போற்று ங்கள் இதர கவர்மெண்டை விட இங்கிலிஷ் கவர்மெண்டார் பத் திரிகை கதந்தரம் அதிகமாகக் தந்திருப்பதால் இதில் எவ்வளவு விசேஷமென்று கூறவேண்டிய தா யிற்று.

ஆகவே, அன்புடைய நமது தாயரு, நம் போற்றி, பதவரத் ய வாழ்வு போல் இவ்வரிய சா பத்திரி இவ்விடத்தில் இப்பத்தி ரிகை உதித்திருப்பதை ராகவனி ஏகித முதிறைவாகவும் ஒவ் வொருவரும் இப்பத்திரிகைக்கு வையொப்பஞ் செய்து ஆதரித்து சோவையச் செய்வதால் சமூகப் ற்று விசேஷ முழுமையடைகின்றது.

அ. இராமச்சந்திரன்.

மீன்பாடம்

மிட்டோரியாவில் வசிக்கும் ச ளம் V. S. பின்னே வள்ளிச்சாமு டைய புத்திரி பிறந்திருக்கி ந்த. அவளிடமிருந்தும் பத்திரிகை பெற்றுக் கொள்வோம்.

ஐரோப்பிய பத்திரிகைகளில் பெனி யாருடைய பத்திரிகைகளி ல் வரனை முதலிய வற்றை புண்டாக்கி எல்லைவரிகளுக்குத் தக்கது, எனது நம்பிமான முள்ள சகோ தரிய சகோதரர்களே எல்லாவு

ட்ரான்ஸ்வால்

அழுகிறபிள்ளைக்கு வாழைப்பழ ம் காட்டுவதுபோல் சென்ற ஆக ஸ்டோ 17உ சாயரட்சை திடீரென் திதமாக இவ்வூர் பாலிமெண்டே பிரோரோஷம் மெம்பர்களில் ஒருவ ர் மிஸ்டர் காந்தியை இராபாகன ரும்படி தந்திவழியாய் தெரியப் படுத்த, மறுநாள் அதிகாலையில் மி ஸ்டர் காந்தியும், கைதிகளில் சங்கத் தின் கமாசயுதராகிய மிஸ்டர் ஸ் போல் குரோஸ் பிரிட்டோரியாவு க்குப் போனோம் அங்கிடம் பார்லி மெண்டு மெம்பர்களை பிரதானி யாகிய சர் ஜார்ஜ் பிரைதர் ப்ரி ஸ்டிலை பார்த்துப் பிரிவின் ஜெனரல் மைட்டை ஜெனரல் போர்த தர இவர்களெல்லாரு கூடி மிஸ்டர் காந்தியையும் மிஸ்டர் குரோஸ் டனே கூட்டிக்கொண்டு பிரதமமந்திரி ஜெனரல் போதா துரையவர்களிடத்தி ற்கு போனார்கள். அவர்கள் போ ன சமயத்தில் பிரதமமந்திரி துரை யவர்கள் ஆபீஸ் அறையில் இல்லா மல் வேறு அறையில் இருந்தபடி யால் அவர்களை அங்கு வரும்படி தந்தி கொடுத்தார்கள். அவர்கள் வந்தவுடனே பிரதமமந்திரி துரை யவர்கள் மிஸ்டர் காந்தியை நோக் கி, நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி நான் ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ் துரையவ ர்களுக்கு தந்தி கொடுத்தேன். அவர் கள் இன்னும் பதில் தந்தி கொடுக் கவில்லை. ஆனாலும் நீங்கள் கேட் டுக்கொண்டபடி நான் ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ் துரையவர்களுக்கு மறு படியும் தந்தி கொடுக்கிறேன். நீங் கள் இன்னும் ஒரு நாள் பொறுத் திருந்து பாருங்கள் என்று சொன் னார்கள். அதற்கு மிஸ்டர் காந்தி அவர்கள் நாங்கள் இன்னும் ஒரு நாள் பொறுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு பிரதம மந்திரி துரையவர்கள் நீங்கள் இன்னும் ஒரு நாள் பொறுத்திருந்து பாருங்கள் என்று சொன்

ய்ய ஒருவருடைய கவனைக்குருக்கப் படும்.

4 வெளியூரில் உள்ளவர்கள் அப் பிளிகேஷனை நிரப்பி அதி யாடிக் கால்தவறுபடி செய்யப்ப ட்டால் அவைதிபரானத்திற்கு எதி ரிடையாக குப்பிம் கோர்ட்டிலை யில் அப்பீல்செய்யலாம்.

5 மதிஜூ மயக்கிற்பட்ட ஆ ங்கிளின்னை தன்தகப்பனு பேர் பேட்டில் நிறுத்தி செய்யலும் அ வை குழந்தைகள் பதினுயவய து அடைந்த பருத்திரத்தில் சொ ந்தத்தில் பேர்மென்ட் எடுக்கலே ண்டியது வென்றம்.

6 வாலிபர்களது விசேஷமான குறைபாடுகளையும்.

7 ஸ்திரீகளுக்கு அப்பிளிகேஷ ன் செய்தால் இங்கிலீஷ் வாசிக்கத் தெரியாதவர்கள் கையெழுத்தில் பெருவிரல் ரேகையை தொகை வேண்டுமென்று சொல்லி இவை நீக்கினாலுக்கு கட்டை யிருந்தால் வாலென்டரி நிறுவ தேவையு மதிப்பிடுதல் வாலி டேஷன் பிலென்றும் தர் கட்ட த்தால் குறிப்பிடுத்திருப்பதென் ன்ற சொன்னார்கள். அதற்கு பின் காந்தி ஊரர் அனுபதி பில்லாமல் முடிவு சொல்ல முடியாது ஆகை யால் அவர்களுடன் பேசிதற்கு கே ரிப்பதற்றதிலேன வென்றிரெ ல்லி மீடையேற்றத் கொண்டுவர் தவர். அன்றபதினம் இரவு 8 மணி க்கு மாப்பதியின் மருதியில் ஒரு கூட்டம் கூடினர். அக்கூட்டத்தி ருக்கு வொன்னென்ட் குடைட சோக்கக் கூடி இந்தியாவிலில் விபரமாக மீண்டார் காந்திவென்னும் அதை மீண்டர் பி.கே.காபி தமிழி ல் சொல்லி ஊரின் அனுமதியை க்கேட்டார்கள். அப்போது அதிக சேரமாயின படியால் எல்லோரும் ஒருமனக்கூடி இன்னம்மற்ற வெ வியூரில் பிருப்பவர்களையும் வரவ ழைத்து மகாஜனம் கூட்டம் கூடி அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை கூறின பிறகு கூட்டத்தால் செய்ப ப்பட்ட தீர்மானத்தின் பிரகாரம் நடக்க வேண்டுமென்று சொல்ல கூட்டத்திலையுமுள் சொல்ல ங்கிற்றுள் பாகப் போருரர் எல்லோ ரும் அவரை எதிர்க்கொண்டு அ ழைத்துவர்வேண்டுமென்று மிஸ் டர் காந்தியும் மிஸ்டர் பிகேரையும் வும் கேட்டுக் கொண்டதிற்குமை போர் பாலரும் வைகட்டி சத்தோ ஷித்தார்கள். ஞாயன் புதன் தி முன்ன காலில் 8-30 மணிக்கு பர் 30ஆளர்கள் ரெயில் புள் பாகக் கூடினார்கள். 9 மணிக்கு ரெயில் விட்டு வெளியில் வரவே ண்டிய மிஸ்டர் சுருப்பி, தனி மற்றவர்கள் வரக்கண்டு ஆனந்தி ஆச்சரியப்பட்டார்கள். உடனே மி ஸ்டர் காந்தி ரெயில் நிலையக்க ண்டு என் இன்னம் மிஸ்டர் சுருப் ஜியை விடவில்லை வென்ற வினவ மிஸ்டோரியாவி விருந்து இன்ன ம் உத்திரவு வரவில்லை ஆகையால் உத்திரவு வந்திருகுன் விடப்ப டு வென்ற சொன்னர் பிரு ரெ யில் நின்னர் சொன்னதாலது இ சமயம் மிஸ்டர் சுருப்பியை எ ட்டை ஸ்டாமனிக்கு தான்வெளி பே விடுவோம் நீங்கள் காத்திரு ப்பதிலும் பயனில்லை வென்று ஒ ருமனமாக மிஸ்டர் காந்தியிடத்தி ல் சொல்ல பாலருக்கும் சந்தோஷ பட்டது. உடனே மிஸ்டர் காயடி என்னெலினை இருவரையும் ரெ யில் முன்பாக காவல்வைத்து அவ் விடம் கடக்கும் வியபன்னை கவ னித்தும் படியுகச் சொல்லி கூட் டம் கலந்துவிட்டது. அன்றை கா யங்காலம் 3-30 மணிதரு சுப்பி ரென்டெண்ட் வொன்ன சுருப்பி யை தனியாகக் தோர்ட்டுக்கு கவ ல்மெந்தார் அழைத்து வந்த பிருப்பதாக கற்றோட்டார் தெ ரிவித்தது. உடனே மிஸ்டர் ஜா டன் கோர்ட்டு முன்பாக நிறுவதி தனைனம் கூடவிருந்து இவரெதி ரி சுப்பிரென்டெண்ட் வெர்னை வ் தெரிந்து உடனே சேல்லண்டி ரை வரவைத்து காலம் சுருப் ஜியும் பேரிடமபடியும் ஜெயிலுக் குள்ளாதற்கு ரர் போலீஸ்காரே வளில் அனைத்துவிட்டால் அவ ர்களுடைய ஆபிஸ்களில் மிஸ் டர் மகமதாலும் வொன்ன அ ப்படியிப்படி அசவலைட்டால் எலியைப் பூனைகாப்பதுபோல வல் வர்த்தைக் கொண்டு விருத்தர் கள். இவரின வக்கில் எத்தனித் து சுப்பிரென்டெண்ட் வொன்ன வார் 7மணிக்கு மிஸ்டர் காந்திக் கு டெலிபோன் மூலமாக என் இந்த இரண்டெனிகளைக் கண்ண கலவரர்களுக்கு கொண்டு பிருக் கிறார்கள் இன்னம் மிஸ்டோரிய வினிருந்து எனக்கு உத்திரவு வ மிலை அபாயத்தில் தெரிவுபடுத் தவேன் இவரின அழைத்துக் கொள்ளு வென்ற கேட்டுக் கொ ண்டன் அவர்களுக்கு நம் பி மிஸ்டர் காந்திகவல் காத்துக் கொண்டிருந்த என்னவென்ன ம

கமதர்களையும் அழைத்துக் கொ ண்டார். உடனே சுப்பிரென்டெ ண்ட் வோர்ன் இதுதான் சமய மென்று ஒருவருக்கும் தெரியாம ல் மிஸ்டர் சுருப்பியை ரெயில்வே ஜி மருகாள் காலியில் நெட்டான்ள வினைக்கு தொண்டுபோய் கழுத்தை ரிபிடித்து நெட்டிதள்ளி விட்டாரு ம். அப்பதினம் காலை பதினெரு மணிக்கு வெளியூரிலிருந்து மெயி ல் கேட்டு வரமதம்பதிபர் மருதியில் முன் பேக்கரிய வெஸ்மெண்டில் தான்தாங்களை போலிக்க மகாஜ னக் கூட்டம் கூடியது பீட்டில் ஆ ரம் பிக்கதும் மிஸ்டர் சுருப்பியே மீருக்கு தன்னை வழுக்கைப் பிடி த்து கெட்டால் எல்லைக்குள் தள் ளினதாக தந்தி வந்ததை மிஸ்டர் காந்தி வாசித்தகாட்டி ஜனங்க ளுக்கு கோபம் பிரத்து ஜெனரல் வடலரின் கவர்மெர்க்குக்கு தெரிவி த்தல் இன்புன அதிகாரிகள் சுப்பரா ன் மிஸ்டர் சுருப்பியை அதிகாரி கள். இவரின வக்கில் எத்தனித் து சுப்பிரென்டெண்ட் வொன்ன வார் 7மணிக்கு மிஸ்டர் காந்திக் கு டெலிபோன் மூலமாக என் இந்த இரண்டெனிகளைக் கண்ண கலவரர்களுக்கு கொண்டு பிருக் கிறார்கள் இன்னம் மிஸ்டோரிய வினிருந்து எனக்கு உத்திரவு வ மிலை அபாயத்தில் தெரிவுபடுத் தவேன் இவரின அழைத்துக் கொள்ளு வென்ற கேட்டுக் கொ ண்டன் அவர்களுக்கு நம் பி மிஸ்டர் காந்திகவல் காத்துக் கொண்டிருந்த என்னவென்ன ம

குவரகத்திரம் வேண்டுமென்வா இவைமுக்கியமான இரண்டு விச யங்களைக் கணிசமற்ற கதர்திரங்க ளே எடுக்குகொடுத்தால் தான் எ னகொடுக்கா விட்டாலும் மென்ன காம்பிபோது ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ் இவ்டத்தைப்போல் இவங்கி உட ம்படிக்கையை முடித்துக் கொள் டால் நம்மிலும் தேவை முடையவ ர்கள் ஒருவரும் இலையாது. காம் மாத்திரம் இவை அமலாகத்திற் கு ஆனாலோம் வென்று யோசி யாரிகள் சமது சகோதரத்திலிருக் கும் முப்பதுகோடி ஜனங்களுக்கு ம அநியா அபகீர்த்தி தேடிவைப் போம். ஆகையால் நாம் சகல அ மியாலத்திற்காக கேட்டாலும் பெ ரிதல்ல தென்றாலும் பெரிதல்ல அ தைப்பது மோ லட்சத்தை மாத் மொன்றைக் கப்பாற்ற வேண் டிய அதிலும் கவலில்லை இரத்தாக ள் இல்லாமல் கவலில்லை இரத்தாக ள் இல்லாமல் அதிலும

து பெண்ணை சொல்லுகை முதலும் கலியாணமில்லை மற்றபடி கத்தின் மேயர்கள் பாவருடைய சம்மதத்தின் பேரில் விடுப்பு ஆகிவிட்டது. வரிடைவண்டில் இன்னம் வெளிவரவில்லை வந்தால் தெரிவிப்பித்துகிறேன்.

மகாஜனக்கூட்டம்.

கொழும்பு 22-8-08-ல் காயிற்றக்கிழமை மாலை 3மணிக்கு மகம்மதியர் மகாஜனங்கள் முன்பாக சுமார் 3000 ஜனங்கூடம் கூடி மருவியும் பேரெண்டு மனுக்களுக்கு சபாசகர், பிரிட்டிஷ் இலங்கை சபாசகர் மீஹாட் சுலைமியார் ஹியாக்கியாளும் செய்வதாலது சகோதரர்களே, நாம் இக்கோலாலம்பூர் அரசாங்கத்திற்கு பதிலும் இலங்கை வாட்சிமையாளர் சேர்ல் வெஸ்டிங் நிலை இக்கூட்டங்கள் கருமத்தில் கூடிக்கொண்டிருக்கிறோம். சகோதரர்களும் தங்களும் ஐக்கியமும் சமரசமும் காட்டுவோமாகில் நாம் கோரியகாரியம் வேலனின் கிருபையால் கைவெல்லியம் துவதற்கு சந்தேகம் இல்லாதது பல்லை பற்றி பெட்டலினிருக்கும் சகோதரர்களுக்கும் வேறு சகோதர்களுக்கும் முப்பது கோடி ஜனத்திருக்கிறது. பெரியவை மனசாட்சாதத்துடன் இவை அதினி குணத்தில் பேசுகிறதென்ற வருத்தமுற்பிரு மீண்டும் மி. ஜினோட்பி வழுத்த வரவிக்கிறவதி, வாலெண்டரிஜின்டியன்ன உருதிப்படுத்த ஏற்படுத்திய வாலிடேஷன் பில்ல இவை கட்டத்தாருடைய தயத்தின்பேரிலும் இங்கிலாந்திலிருக்கும் முப்பதுகோடி உண்மையான பிரஜைகளின் பயத்தை முன்னிட்டு அமைதிகொள்ளாமல் நமது சக்கரவர்த்தி சீமை விடுவார் வென்ற கோரி வரவிதத்தாலதுஅப்பக்கோ, சகோதரர்களே இவை டல்ஸ்திதில் வாசித்து ஊடிது ஆகாதினாற்பெற்ற தொள்ளுமுன் எடையதில் உள்ள கவலைக்கண்கேளும் நாம் பூலோகத்தில் மானிட ஜென்மமாகப் பிறந்தோம் மானிட ஜென்மமாகப் பிறந்தாலும் சம்பை இதர ஜாதியார்களிட ஜென்ம வென்ற மனிக்குப்படியாக சுகந்தான் நாம் மானிட ஜென்மம் அன்றியில் பாவி ட ஜென்மமல்ல. அதால் இக்க வொமென்டர் சம்பை நமக்கு சொல்ல மானிட ஜென்ம வென்றும் சமது மகமதியர்களுக்கு முன் உண்மையான பிரஜைகளென்றும் வண்ணமும் இப்போப்பட்ட அவர் பாய சட்டத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அவர்கள் அப்படி ஏற்படுத்தினதும் நாம் அதை அறிந்து கண்ண செய்லோமா செய்யவட்டோமா என் செய்யவட்டோம் சாம் மற்ற வெள்ளையைப் போல் குடிபர் வேரிபர் அல்ல குணகை செய்வதில்லை சந்தாணமாய் இயாசாம மற்ற தொழில்களே செட்டைச் செய்து ஜீவிக்கின்றோம் வெள்ளையருக்கு கோருகாம் சிம்மாசனம் ஏற்ற சகல சுகந்திரம் கேஷ்ட விஷ்டி அடக்குன் அடங்கிய குடிகளுக்கு ஊரில் வசிக்கும் ஜீவிக்கவும் உடனான சுகந்திரம் தான்கேஷ்டிக்கும் அதையும் விண்ணென்றும் சம்மை அடையடைந்த எண்ணக்கொண்டால் அதற்கு காம் கட்டுபடக் கடவதென்றுசொல்லியே சுகரிய பிரஜாவே வாசித்தார். அதைமிண்டர் காடா இண்டியன் போஸ்ட் மாஸ்டர் சருக்கில் சில இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஆசோதிக்க கடையிலுள்ள பாவரும் கைதட்டி. சந்தோஷித்தார்கள் மிஸ்டர் காந்தி இவருடன் மிடர்தான் செய்த வியாக்கியானத்தில் ஜனங்கள் பெல்லோரும் கைதட்டி காம் குரோதிதும் இல்லாமல் ஏப்பட்டிருந்த சட்டத்திற்கு கடபடவாசோம் என்று உருதிக்கிறோம் என்பதொன்பாகியாவுக்கு ஜோஷ் எட்டிக்கிறதாடி இன்னம் கிலோ ஜனகள் பயப்படுகிறார் இல்லை அனியாயங்களிலிருந்து உண்மைப்படுத்தல் அன்பிபதிலை கொள்கிறது 570 அதற்கு முன்பு சாபிறதக்கிட்டை 16-8-08-ல் கொண்டிருந்த 1800 ஜனங்கள் வாலன்டியராம் கொருத்தப்பட்டும்.

மிஸ்டர் பேரிடன் பாத

கொத்த ஆகஸ்டு 30ம் தாதி நாள் கோமை மாலை 4மணி ஸ்ரீ எனியர் ரூ ஆதரிசியர் சகோதரில் ஸ்ரீ சீத்தி கிளாஸ் சதுர்தி வெரு விமரிசை பாக கூட்டிப் பட்டு 6.30 மணிக்கு சபை கலிந்தது.

விளம்பரம்.

சந்தாவிபம்

கெட்டோருக்கு தபாக்களிலு ளவை :—

1 வருடத்திற்கு	12/6
6 மாதத்திற்கு	6/6
3 மாதத்திற்கு	3/6

தரன்சலாம் கேட்சேலனிமு தனிய கெளிகாடேஜுக்கு :—

1 வருடத்திற்கு	16/6
6 மாதத்திற்கு	8/6
3 மாதத்திற்கு	5/-

எடிட்டர் & பப்பிளிஷர் அப்பர், ஆபிசுகள் வர்த்தமான் பூபே, 88, மிக்டோரியாஸ்ட்ரீட், டப்ளின், கெட்டேல்.

. . Greyville . .

Electric Mineral Water Works.

A. Dookan, 84, FIRST AVENUE, DURBAN.

Dwarika & Son,

General Merchants
AND
Colonial Produce Dealers.

All Groceries, Indian foods, Rice, Dhall and Ghee always in Stock sold at Market Prices.

Mealies, Beans and Tobacco can be had in any Quantities at the Lowest Quotation.

A Trial Order Solicited.

130, BEREA ROAD, DURBAN.

Moodley Bros.,
WHOLESALE & RETAIL.
Fruits, Vegetable & Produce Dealers, and Commission Agents.

—Bankers—
African Banking Corporation, Ltd.

Orders taken for up-country at Lowest Market Prices.

Good Packing, empty packages will be charged for.

Weekly Price Lists issued and posted punctually.

Natal-leaf Tobacco always on hand.

—*Address.*—
461, Church St., 154 Queen St.,
Tel. Add. P.O. Box 47,
"PRODUCE." Tel. "NAARTJES."
P. M. BURG. DURBAN.

Specialty, Lowest Market Prices. Try once & ascertain before placing your orders with others.

DEHLOO BROS.,
GENERAL DEALERS
Bakers and Confectioners, Mineral Water Manufacturer —and Farmers.—
FRUIT AND GENERAL COLONIAL PRODUCE
of all descriptions supplied in any Quantity
—at Short Notice—
Estimates given.
MAIN ROAD, ISIPINGO.

G. Ragavaloo,
3, Groom Street,
VERULAM.
Maker of
Galvanized Corrugated and Flat iron Tanks, Guttering & etc. Fixed neatly to order.
Baths Tanks and other utensils repaired at moderate terms.
Also Wood & Iron Builder & etc., etc.
Work neatly done and at Cheap Price.

தி. ராகவலு,
3 கூம் வீதி, வேருலம்.
தொட்டி வகைகளும் மற்ற இரும்பு வேலைகளும் செய்து கொடுக்கப்படும். விலை குறைவாகவும் கொடுக்கப்படும்.

Printed and published by P.S. Aiyar, 38, Victoria Street, Durban.

PRICE 1d. REGISTERED AS A NEWSPAPER.

AFRICAN CHRONICLE.

ஆபிரிக்கன் வர்த்தமானி.

Published Every Saturday.

Vol. I. Durban, Natal—Saturday, 12th September, 1908. No. 13.

R.K.Naidoo
FRUIT DEALER & COMMISSION AGENT,
DURBAN.

Natal Fruit Supplied in any Quality.

All Orders receive Prompt Attention and Good Packing.

P.O. Box 637.
Tel. Add.: 86, Victoria Street.

R. S. C. Pillay & Co.,
Natal Fruits & Vegs. Dealers
Mealies & Tobacco.

CAPE FRUITS IN SEASON.

Commission and Forwarding —Agents.

Tel. Add. "CHOCKALINGUM PILLAY." P.O. Box 3033.
JOHANNESBURG
and at 86 Victoria Street, DURBAN.

The Indian Auction Mart,
144. Queen Street. Durban.

This market opened from the 3rd. August 1908 Fruit, Vegetable, Poultry, eggs, and other produces sold at 6-30, 10 a.m. and 3.30 p.m. daily (saturday's only at 6.30 a.m.)
Furniture Groceries and other household Furnitures at 11 a.m. daily.
Goods account and payment made at all hours.
Cheques for upcountry goods posted on the same day of sale.
All reasonable facilities allowed.

E. A. MAYET, General Auctioneer.

தி இந்தியன் ஆக்கனை மார்ட்
144 குவீன்ஸ்டிரீட், டர்பன்.

இந்த மார்க்கட் ஆகஸ்ட் 3 தேதி முதல் வைக்கப்பட்டு பழங்கள், காய்கறி, முட்டை மற்றும் இதர சாமான்கள் காலை 6-30, 10 மணிக்கும் மாலை 3-30 மணிக்கும் தினம் விற்கப்படும். (சனிக்கிழமை மாத்திரம் காலை 6-30 மணிக்கு விற்கப்படும்.)
வீட்டு சாமான்கள் மளிகை மற்றும் இதர சாமான்கள் தினம் காலை 11 மணிக்கு விற்கப்படும்.
கணக்கு முறையிலும் பணமாகவும் எல்லா நேரங்களிலும் சாமான்கள் கொடுக்கப்படும்.
வெளியூர் சாமான்களுக்கு விற்ற தினமே அனுப்பி வைக்கப்படும்.
எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

E. A. MAYET, General Auctioneer.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 12TH SEPTEMBER, 1908. No. 13.

K. C. PADAYACHEE,
Fruiterer & Commission Agent.
P.O. BOX 105, DURBAN, NATAL.
Tel. 134, Queen Street.

Mass Meeting.

PETITION TO THE THRONE.

Under the auspices of the Natal Indian Patriotic Union, a mass meeting of British Indian Subjects resident in Natal, was held on Saturday afternoon at Mayet's Auction Mart, Queen Street, Durban, in order to take steps to present a petition to the Throne. There was a large attendance including delegates from various parts of the Colony. Among those present were Messrs S. H. L. Polak, Dada Osman, A. H. Adam, C. B. Mehta, Maganlal Gandhi, L. Gabriel, Charlie Nuliah Naidoo, R. N. Moodaly, Taleversingh, R. Dehaloo, M. M. Divan, Mackenjee Bros., Lutchman Panday, Gareeb Panday, Lugunbarthy, Dhanookdhari, Roopnarayan Singh, Arjun Singh, A. Sadasive Pillay, and others. Mr. P. Subramania Aiyar president. The chairman (Mr. P. S. Aiyar) in opening the meeting said as follows:—

Brother Delegates and Gentlemen.

As President of the Indian Patriotic Union, it devolves upon me the duty to tender you a hearty welcome. The task we have now undertaken is too great and of such far reaching importance that without the spontaneous co-operation and active support of our countrymen, it would be very difficult—nay impossible, to bring about a better state in the life of our unfortunate brethren in this Country. I wish the responsibility of guiding the deliberations of to-day's proceedings were in the hands of a more worthy person, but however I shall do my best since it is your pleasure to confer upon me the honour of presiding at this function.

There is not one man in this Hall who does not feel a growing discontent and give expression thereto in some shape or form, owing to severe hardship inflicted on us by the government. The illfeeling and the bitter pangs of poverty have come to pervade all ranks and conditions, that it would be folly on our part to let it grow any further without making an effort to check its progress. Therefore we have had to call this meeting in order to take the necessary steps to check the growing spirit of aggrandisement on the part of the white Colonists.

Let me take your memory back to about Half a century ago when this country was in a wild state. In those days, owing to scarcity of proper supply of labour, the country was undeveloped, and those few who endeavoured to turn the soil to productive ends were unable to do so. The country as well as the capitalists were on the verg of bankruptsy; in the words of a member of Parliament, the Colony "at the time Indian Immigration was decided the

progress and almost the existence of the Colony hung in the balance." Whilst the country was in such a predicament, the Colonists approached the Indian government with a view to obtaining Indentured labour from India; and the Indian government, without hesitation encouraged emigration with the two fold object of finding an outlet to the surplus population of India, and with the object of affording relief to a part of the then Queen's dominions. The terms of contract of service were easy, and it was so enticing to the people to emigrate hither that in a very short time Natal found herself fully supplied with the requisite amount of labour. At the begining, the indenture was to remain for 5 years and after the expiry, the immigrants were granted a number of acres of land to settle down in the Colony, and thus become a permanent class for augmenting the stock of labour supply. Besides free gift of land, free education was promised to the descendants of these emigrants. The stipulations of this contract remained inviolate, of course with slight alterations in some minor matters, until the grant of Self-Government. It is during the regime of the Crown Colonly Government, that this Colony owing to indentured labour attained matchless progress; in the words of an eminent Natalian, "Indian Immigration brought prosperity, prices rose, people were no longer content to grow or sell produce for a song, and resulted in an immediate rise of revenue which increased four fold within a few years, mechanics who could not get away and were earning 5 shillings a day and less, found their wages more than double and progress gave encouragement to every one from the Burgh to the Sea."

The old order of things were changed into new, soon after the grant of Self-Government, and the first measure that the Legislature undertook to do was the disfranchisement of the Indians. The reasons alleged were "that there was a danger of the Asiatic Vote Swamping the European;" but in reality there was nothing of the kind. At the time when the Colonists claimed for Self-Government, the Indians were pursuaded to join with the Europeans, in signing the memorial to the Queen, and soon after the patent was granted, the first act of the Legislature was disfranchisement of those who were staunch supporters of the cause. At the time of the passing of this "Disfranchisement Bill" there were 9,309 European Voters, against 257 Indian Voters, ; if solid argument and past experience count for anything, it must be apparent that about 200 Indians could not overthrow the Supremacy of the white race; without thought, without any show of reason and justice, the Law was passed, and since then it has been used as a pivot to gradually eliminate the Indian. This is the first practical measure in the way of class Legislation introduced in the Colony, and since then it has been growing in progressive ratio.

Following immediately the Franchise Bill, the Immigration Law Amendment Bill was introduced evidently intended to enslave the Indian operatives. The *London Times* condamned it and called it "a state perilously near to slavery" and drew the attention of the Indian Government to "suspend indentured Immigration to South Afria as it has on previous occasions suspended such emigration to foreign possessions until it obtains the necessary guarantee for the present well being and future status of Immigrants." One of the commissioners appointed to inquire into matters connected with this question said "what is it but taking the best out of servants the good as well as the bad and to refusing them the enjoyment of the reward. Forcing them back when their best days have been spent for our benefit, where to? Why back to face a prospect of starvation from which they sought to escape when they were young. The Colony can stop Indian Immigration, but force men off at the end of their service, this Colony can not do and I urge on it not discredit a fair name by trying." Observing that the measure of the Natal Government met with great opposition from influential quarters, a commission was sent to induce the Indian Government to sanction a change in the terms of contract of indenture, and with great reluctance the Viceroy acceded to the request, but "subject to the reservation that the refusal of the immigrant to return shall not constitute a criminal offence." Whilst the solemn undertaking between the parties has been of such a nature how they are treated now? Those Indians whether male or female, who fail to pay £3 are thrown into gaol, and no mercy is shown them. It is immaterial to us whether the person in question is convicted under civil or criminal process, the fact is there that the law compass the ends for which it was intended. The state of these poor people under indenture is sufficiently miserable, and the wages given them is not worth speaking of. From one day to another men and women are enslaving themselves for the benifit of their master, and it is hardly possible for them to make a saving out of their earnings, and when a man leaves indentureship as penniless pauper, bereft of his strength, health and energy it is the hight of inequity, to expect him to pay £3 for the privelege of living on this soil. These men and women would be very glad to return back to their mother country if they had any means of going back, but unfortunately their sheer helplessness forces them to remain in the colony and suffer the hardship arising from their foredoomed fate. Under these circumstances, we would be doing a meritorious act, if by our united effort, we would bring about that state of desirable affairs which would force the hands of the Indian Government and Natal Government to fulfil the original terms contract, and towards that end, we should direct our energies henceforth.

Refrring to the question of trading rights, it has been over and over alleged that owing to unfair competition of Indian traders, the white men were being ousted from their position, and that owing to this reason, we have been told that our rights must be taken away. These reasons, as you know wont not stand the test of argument for a minute. So long as the economic and social condition of this country stands as it is now at present, the competition in trade is bound to remain as it is. It is all very well for dreamers to talk of fair wage clause, and cut throat competition, but on the other hand, look at the facts in the face and judge for yourself. The Indian trader, like the Indian labourer, has his own specific field of activity. He does not, intrude upon the rights of others; he does not sell rice and oil to the European; and he is doing the trade with those of his countrymen who have a legitimate claim on him for their articles of consumption. Besides, in consideration of the small wages paid to the Indian labourers, if they had not the means of getting the commodity at a price suitable to their humbler means in life, who would be the sufferer? It is the man who toils for the European, it is the man who is instrumental in enriching the capitalist European, will be the sufferer! Thus you will find that the outcry against unfair competition is chimerical. The truth is this, the European, in this Colony is determined to have the Indian only under conditions of perpetual slavery. The tendancy in the past has been in that direction, the disfranchisement Act, the imposition of £3 on men and women, and the in equitious treatment meted out to the Indian traders all tell the same tale. In virtue of unlimited, indefinite discretionary power conferred upon the Licensing Officers and Boards, cruel injustice is being perpetrated on our countrymen from day to day. In spite of this we are told by men holding responsible position in the parliament, and by cabinet ministers that Indian

traders are increasing. Sometime about the year 1895 I am told on credible authority that there were about 5000 men belong to the Indian trade, and now the number is reduced to the Level of 1040. You can easily judge from this statistics that whether there is any truth in the report that in consequence of unfair competition the Indian traders are increasing. on the other hand. we contend that, the Licensing Act and the officers administering the Law are used as fitting instruments for eliminating our countrymen from this country. To prove a case in support of my contention, an Indian who obtained the license from the officer to carry on trade in Richmond was deprived of his license by the Board on an appeal being lodged by the white men of that district; whilst the Indians claimed the same privelege in their locality, the Durban Council refused the appeal of the Indians. It is unnecessary for me to dwell at any greater length on this question, since it is a well known fact, that the present Act is used in the wrong direction which has culminated in wholesale refusal of trading licenses, and in the gradual deprivation of existing ones. Misscarriage of justice has resulted from this mode of action, and without discrimination as to the status, and education of people, licenses are refused even in the case of Colonial Born Indians. Whilst our position stands thus at present, imagine what the condition of our people would be when the Two Licensing Bills become full-fledgde law.

Respecting the educated people, there is no opening for them in any branch of public service in the Colony; and our children are debarred from competing in the civil service. Every effort is being made to curtail the educational facilities of our children. Year after year, some novel method of administration is introduced into the Indian Schools of the Colony, and causes great detriment to the progress of education. On the whole, the position of Indians, as Indentured labourer, free Indian Farmer, trader, artisan or belonging to any learned profession, is not what a self-respecting community would desire it to be. Placing implicit confidence in the stability and rectitude of British Institutions we emigrated to this Colony, have shared the responsibility in the development of the country, have built up our homes, and settled down and we had no conception of the process set at work to drive us from our homes. To a large majority of us this is our mother country. We earnestly protested against these iniquitous laws, but alas! Our remonstrances and protests were addressed to deaf ears. Although, Parliament ignored our respresentations, still we contend that as British citizens who have shared in the development of this country, we have both a moral and political claim on this Colony which in common fairness, every Britisher ought to give us a hearing for. The primary functions of a state is to administer the law of equal freedom to maintain man's rights. But as regard the Indians, Natal is stringent enough in enforcing the claim of the state against the subject, but as to the correlative claim of the subject against the state it is comparatively useless. Parliament, as the trustees of the rights of the people, we have approached, and since we have failed in all our efforts to obtain redress, we have, as a last resource, decided to submit ourselves at the foot of the Throne, and beseech his most gracious Majesty to redeem the promise made to us by successive Sovereigns, cabinet ministers and the Imperial Parliament.

The following are a select few of their utterances:—

1. Act of 1833 says as follows:—That no native of the said territories (India) nor any natural born subject of His majesty shall by reason only of his religion, place of birth, descent, colour, or any of them be disabled from holding any place, office or any employment under the said government."

2 Lord Lytton in 1877 said:—But you the natives of India, whatever your race and whatever your creed have a recognised claim to share largely with your English fellow subjects. Mr. Gladstone said:—It will not do for us to treat with contempt or even with indifference this great people.

3. Lord Rippon in 1882 said:—My study of History has led me to the conclusion

that a great Empire is permanently maintained by the righteousness of her laws, by her respect for the principles of justice.

4. Queen Victoria! We hold ourselves bound to the Natives of our Indian territories by the same obligation of duty which binds us to all our other subjects, and those obligations, by the blessing of Almighty God, we shall faithfully and conscientiously fulfil.

5. King Edward VII. I shall endeavour to follow the great example of the first Queen Empress to work for the well-being of my Indian subjects of all ranks, and to merit as she did, their unfailing loyalty and affection.

6. Lord Rippon in one of his despatches, writing to the government of Natal says: "It is the desire of Her majesty's government—that the Queen's Indian subjects shall be treated upon a footing of equality with all her majesty's other subjects."

Before I conclude this address let me observe that no popular government can exist on foundations laid, constructed by a tissue of laws in consistent and incompatible with the maintenance of British justice and fairplay. However weak the subject races may be, however despicable their condition in life may be, still it is outrageous to altruistic feelings of modern civilization to treat a class of loyal subjects as beyound the pale of common numanity. It is unjust and unrighteous to treat a class of people who have been the pillar of strength in building this Colony up, and it is outrageous to imagine that when a colony stoops so low as to betray vulgar feelings of humanity, there is no knowing where this feeling of ingratitude would end. Today the Indian may be the object of this persecution, and what guarantee is there that other sections of the community would be left in possession of their legitimate rights? It is high time that the public conscience must revert to their true sense of public duty, and unless the Colony adopts a wiser course in the management of her affairs with disfranchised races she would become the laughing stock of civilized humanity. In this connection, I cannot refrain from quoting what John Stuart Mill said with reference to Representative Institutions. He says that "in all human affairs, conflicting influences are required to keep one another alive, and efficient even for their own proper uses; and the exclusive pursuit of one good object, apart from some other which should accompany it, ends not in excess of one and defect of the other, but in the decay and loss even of that which has been exclusively cared for."

Then the following resolutions were unanimously adopted:—

RESOLUTION 1.—That this mass meeting of the British Indian subjects hereby confirm the action taken by the Natal Indian Patriotic Union with reference to submitting an humble petition to the Throne beseeching his most gracious Majesty our beloved sovereign for the appointment of a Royal Commission to enquire into our grievances.

RESOLUTION 2.—That a copy of this resolution be forwarded to His Excellency the Governor and the Natal Government for their information.

Mr L Gabriel said:—It affords me great pleasure, to be present at this great gathering of our countrymen, and, I need not say that I am in accord with all that has been said by our President. The inhuman treatment meted out to our countrymen in this Colony, fills every true Indian, every son of the Aryan Race, with discontent. The full text of our grievances has been so elaborately dealt with, in the presidential address that my repetition of it, is quite unnecessary. Hence it is imperative on my part to confine myself only to that portion that has not been touched upon.

When I calmly and dispassionately make a survey of the existing condition of our countrymen, and the prospective condition of our children, who by a strange irony of fate would be forced to live side by side with European children—it turns my warm blood to a zero point.

To tell you in one word the sum and substance of our position—we have nothing to reckon upon as our own.

Our community in this Colony is consisted of a population of 130,000; to treat them, and to subject them to an unsympathitic and unknowing treatment, to say the least, is monstrous—In other words our position in this Colony, is between the devil and the deep sea.

I am proud to stand before this audience, and to own that, I am the descendant of an immigrant Indian, who shed his life blood for the welfare of this Colony—we have made this our home, and as Colonial Born Indians, we have an inherent right, to remain in this Colony, and enjoy all the rights and privileges of a properly constituted British Colonist. We are Colonists in every true sense of that word, We know no other country than natal, and this is our home. To many of us India is only a geographical expression. The natal Parliament by a system of chicanery Laws forces us to bid farewell to this the land of our birth and I assure you gentlemen, that we are not going to be shouldered out in that way—we are loyal subjects of the King, and our Magna Charta is the Queen's proclamation and we mean to remain here, work out our salvation, despite the efforts of the Natal Parliament, to drive us out of our homes.

The Colonial born Indian has an inherent right and title to the full enjoyment of citizenship, which, no constitution, other than the Natal Parliament would dare to dispute.

In the president's opening remarks you would have observed that he said that the Natal government, are under an obligation by virtue of their treaty with the Indian government, to provide the necessary education to the Colonial Born Indian children.

The government started School for Indian children, where so called education was imparted that is up to the fourth standard, and few years ago the so-called Higher Grade Indian School was established. In this school, when a boy attains the age of 16 years, no matter how great the boy's ambition for further knowledge, he is practically turned out of the school-thus the natal government's policy of carrying out their obligation, is like placing a loaf of bread in a glass case and showing it to an hungry man.

By private study 4 Colonial Born Indians appeared and passed the Civil Service Examination of this Colony. The government, determined to keep the Indian down, has now formulated some law, by which they debar Indians from competing.

Where is the British idea of justice and fairplay? And where is the famous British constitution? Which aims for the greatest good, to the greatest number of the community, and for the greatest length of time it is certainly not here in Natal.

It is of no use appealing to the natal Parliament, but we would place our grievances at the feet of the Throne and wait for redress.

Mr. Charlie Nullah Naidoo said—that the fate of the unfortunate Indians who are subjected to the annual license was very miserable. He recapitulated certain instances in which hardship was inflicted: and he said, that only the Indians ought to be blamed for their having failed to take note of the condition of these unfortunate beings. The speaker then dwelt at great length as to the manner in which things could be remedied. He suggested that any line of action we might take must be of a loyal and submissive nature; and it would not become our position as loyal subjects of this Colony to give utterance to statements that would irritate the feelings of our fellow white Colonists. After all is said and done the speaker concluded that this Colony is our home, and we can illafford to cause unwarrentedill feelings in the mind of others but at the same time we should not overlook the primaryduty we owe to the well-being of our existence in this Colony as a self respecting community.

Mr. B. N. Moodaly in a forcible speech said that the Indians have a claim on this Country, and no one can deny that claim because, he contended, that claim was founded on solid work done to the country. He said he was very proud of the fact that he belonged to that class of men who had had the privelege of sharing in the building up of the Colony. The laws that are being passed against them, however acceptable it may be to the Europeans, the (Indians) were not going to accept. Reverting to the question of the Traders, every Indian has a right to carry on his occupation unmolested; and especially, the speaker, as a Colonial born Indian explained, that the Colonial born Indians could not be excluded from the privileges which, they as sons of the soil was entitled to enjoy. Coming to the question of £3 License on the time expired Indians, he considered that it was monstrous to expect them to pay any money since they have got nothing, in the world, to pay, on the whole, he heartily supported the project of sending a memorial to the Throne.

Messrs Thalavan Singh, R. Dehaloo and Rupnarayan Singh spoke in a similar manner; and it was rendered into Hindustani and Tamil by Messrs Lingahathy and K. R. Nayenah very well.

The well known Aryasamaj preacher Swami Sunkranand has left London by Carisbrook Castle for Natal; he is due here within three weeks.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 12TH SEPTEMBER, 1908. No. 13.

African Chronicle.

SATURDAY, 12TH SEPT., 1908.

யாழகக் கட்டம்.

—o—

தென்ற வண்டுபோ மாதத்தில் வெள் பாரத் தூனின் சபைக் காரியதரிசியார், ஜி யாழினைக் கட்டம் சுற்றி, ஏகவட்சத்தி சொர் 1909 பொதுக்கு மேல் பட்ட ஜாலன் கடி, பட்டிய கலிபாடி சபைக்கிற்கு யுரைய முதல் அழைக்கி ப்பளிக்கப்பட்டது. தலை வர், ஸ்ரீ ராஜி, சகமுகியர் சாரி வரின் வைநோட்டி, குப்புசா மி வண்டர் திருவளாகம் பின்னே தேவு, ரூபா பரசிக், தாதா ஜி வுலோ, காந்தி, பொலக், சாமு காரி, இவரும் அழைகளால் ளும் விஜயமெய்திருந்தனர். சபைப் பாடப்பெயரில் இரண் டாவதாக வீற்றிருந்த பின் கூறி யவராகிய தலைவர் பேசினர், சகோதர ரே, சகவாசகளே!

தூனின் வைபர் விருதுபோல் செய்த வரவைக் காட்சின் இந்த சபைக் கட்டத்திற்கு விஜயஞ் செய்த தற்காக முதல் வந்தன மின்சின்றேன். சபையிற்குறுக் கிய காரியமா வெறுமுக்கியமான து. இவர்ரூன விஷயங்களை சகோதரர்களுக்கெடுத்துரை தமிழ் மொழியில் சபையிற்கு முந்து கூறுவே முதற்கண் கூறுகிறேன்.

கபரி 50வருடங்களுக்கு முன் இங்கிலாந்து பாராளுமன்ற வெள் வேர்களும் ஜன நிருத்தினேம் யத் திறமை பல்கிருந்தமையி னது தாய்நாடாகிய இந்தியாவின் பிரதி வேலையாகிய கொட் டின் வேல செய்ய அழைப்படி இந்திய வர்கொண்டாவ தே ன அவர்கள் உதவி புரிவதற் கு ப்பு கொண்டார். அதனாலேயே சபை வடிவ வெல்லாம் மாத்தி வெளிநாட்டு மக்களுக்கு மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் நாங்கள் உண்மை இயல்பு வெளிப்படை யாகக் கூறினால், இங்கிலாந்து பாராளுமன்ற சபைக்கு ஒப்பாக இந்த சபை இல்லை. இதனால் நாங்கள் ஒன்றும் குறைவு படுகிறோமென்று நினைக்கக் கூடாது. இங்கிலாந்து பாராளுமன்ற சபை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் அதன் அங்கத்தவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டங்களை அனுபவித்தார்கள் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். இப்பொழு தோ அவர்கள் வெளிநாட்டு மக்களுக்கு இந்த வாய்ப்பை கொடுத்து விட்டார்கள். அதனால் இந்தியர்கள் இவ்வாய்ப்பை தங்கள் சுயநலத்திற்கு மாத்திரம் உபயோகிக்கக் கூடாது. இவ்வாய்ப்பை நாம் நமது சகோதரர்களின் நன்மைக்காக உபயோகிக்க வேண்டும். இவ்வாய்ப்பை நாம் நமது சகோதரர்களின் நன்மைக்காக உபயோகிக்க வேண்டும். இவ்வாய்ப்பை நாம் நமது சகோதரர்களின் நன்மைக்காக உபயோகிக்க வேண்டும்.

ல் கழிக்க உத்தேசித்திருப்பதாகவும். சூரியன் உதயமாகியவுடனே தமலமாடையுடன், இரண்டு கைகளிலும் வெண்டாரல் நமது ரிகைநாற்காலி ஆயையும் தூக்கிபடி தூக்கி ஆஜனப்பட்டு போல் ஆகின்றது. இவைகளை எல்லாவற்றையும் கடந்து தேசிகர்கள் விந்தைக் காரத்தைக் கழிக்கக் கூடாது தொடர்பினை தேர்ந்தால், பனிகாலமும் விரிவிகளும் திரைக்காலமும் ஆகிய ப்பதும் போலவே சாதாரணமாக வைத்தைக் கொண்டு வர்த்தனாலின் கிரோன்மாதத்தில் தேசிகர்களில் ஆகிய ஆதாரத்தில் ஆகிய ஆதாரத்தில் ஆகிய ஆதாரத்த

பெரிய விருப்பத்துடன் மேல் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள்.

ஆறில் மாட்டியன் கொட்டி கோல் தரை நலங்களும், ரினிக் ஆறம் வித்தில் அளவும், பருன் கொட்டி பொல்கிட் ஆறன் அவர்களும், மிச்சமில்லை கொட்டி இரண்டாகவும் சுழக்கா பரிந்து பேசுகிறார்கள். பார்வெலென்டைபில் இந்திய நாகரிகத்தை சிலர் முன்னேயர்களின் முக்கியமானவர்கள் பார்வெலில் மிஸ்டர் டான் டெவிஸ், மிஸ்டர் ஏதர், மிஸ்டர் வைலி, முதல் குறிப்பிட்டவர் சில வாடகை ஏற்றி வண்டிகளை வைத்துக் கொண்டு, மற்றவை சாதாரண குதிரை எடுத்துக் கொண்டு பந்தயங்களில் சேர்ந்தார்கள். மிஸ்டர் டான்ஸ் ஸ்மித்தும் மிஸ்டர் R. ஸ்டான்லியும் சேர்ந்து கோட்டை பார்டி உலஞ்சு கனி விருந்து அதேசு கனும் சுமார் 200 ஜனங்கள் வரை வில் விஜயம் செய்தனர்கள். சாயாசுகர் மீண்டும் ஏழாதனிக்க தெ டியார் பெலுரை கூடிய கட்டத்தின் கோக்கள்ள பாவம் ஸ்ரீ M K. காந்தி அவர்களின் பிரகஸ்தி தினும் ஒரு புலப்படி வெண்டு கொள்ள பார்க்கிறோம்.

ஸ்ரீ மான் காந்தி அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் செய்து வந்த அரிய பிரசங்கத்தை மிஸ்டர் R. S. C. மின்ஹே அவர்கள் எளிய தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்த்தளித்தார். அதன்பின் சபாநாயகர் மிஸ்தராக இக்கூட்டத்தில் எடுத்துப் பிரசங்கஞ் செய்ய ஆயத்தி கொண்டிருக்கையில் மணி 9½ ஆகிவிட்டபடியால் கூட்டம் கலைந்தது.

தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள இந்தியர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அபாயத்தை நீக்குவதற்கு இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தங்களாலான உதவியைச் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் மிகவும் வற்புறுத்துகிறோம்.

விளம்பரம்.

பன்னகொட்டை சின்னசாமி நாயக்கர் குயிர்த்தி ஸ்டாஷியன் மாஸ்டராக இருக்கையில் ரயில்களுக்கு விளக்கு செய்து கொடுத்து புருஷர்களையும் விட்டது. இது பான், பார் அடி விட்டு 3 ருபாய் கலவரம், அப்படியையில் இவ்விண்ணைத்தில், 1வராத்திற்குள் வந்தால் விபரம் தவிர்ந்து பருவிலாகம் உத்தரவிடும்.

சின்னசாமி நாயக்கர்

திராக்வால் கடிதம்.

பகாதனக் கூட்டம்

—o—

ஜோஹானஸ்பர்க் மார்க்கட் தெரு 163 ல் கதவிலக்க முன்னை ஸ்ரீ கத்தில் இன்று பிற்பகல் 2-30 மணிக்கு தமிழ் அலோலியஜன் பொதுப்பட்ட சொலைட்டரால் ஒரு கூட்டம் கூடப்பட்டது. அக்கூட்டத்திற்கு ஸ்ரீமான் M. K. காந்தி பங்களும் மிஸ்டர் ரிச்சர்டுஸ்ன் முன்னிலையில் டான் டெவிஸ், மிஸ்டர் ஏதர், மிஸ்டர் வைலி, முதல் குறிப்பிட்டவர் சில வாடகை ஏற்றி வண்டிகளை வைத்துக் கொண்டு, மற்றவை சாதாரண குதிரை வண்டிகளை வைத்துக் கொண்டு பந்தயங்களில் சேர்ந்தார்கள். மிஸ்டர் டான்ஸ் ஸ்மித்தும் மிஸ்டர் R. ஸ்டான்லியும் சேர்ந்து கோட்டை பார்டி உலஞ்சு கனி விருந்து அதேசு கனும் சுமார் 200 ஜனங்கள் வரை வில் விஜயம் செய்தனர்கள். சாயாசுகர் மீண்டும் ஏழாதனிக்க தெ டியார் பெலுரை கூடிய கட்டத்தின் கோக்கள்ள பாவம் ஸ்ரீ M K. காந்தி அவர்களின் பிரகஸ்தி தினும் ஒரு புலப்படி வெண்டு கொள்ள பார்க்கிறோம்.

ஸ்ரீ மான் காந்தி அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் செய்து வந்த அரிய பிரசங்கத்தை மிஸ்டர் R. S. C. மின்ஹே அவர்கள் எளிய தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்த்தளித்தார். அதன்பின் சபாநாயகர் மிஸ்தராக இக்கூட்டத்தில் எடுத்துப் பிரசங்கஞ் செய்ய ஆயத்தி கொண்டிருக்கையில் மணி 9½ ஆகிவிட்டபடியால் கூட்டம் கலைந்தது.

தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள இந்தியர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அபாயத்தை நீக்குவதற்கு இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தங்களாலான உதவியைச் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் மிகவும் வற்புறுத்துகிறோம்.

பெரிய விருப்பத்துடன் மேல் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள்.

ஆறில் மாட்டியன் கொட்டி கோல் தரை நலங்களும், ரினிக் ஆறம் வித்தில் அளவும், பருன் கொட்டி பொல்கிட் ஆறன் அவர்களும், மிச்சமில்லை கொட்டி இரண்டாகவும் சுழக்கா பரிந்து பேசுகிறார்கள். பார்வெலென்டைபில் இந்திய நாகரிகத்தை சிலர் முன்னேயர்களின் முக்கியமானவர்கள் பார்வெலில் மிஸ்டர் டான் டெவிஸ், மிஸ்டர் ஏதர், மிஸ்டர் வைலி, முதல் குறிப்பிட்டவர் சில வாடகை ஏற்றி வண்டிகளை வைத்துக் கொண்டு, மற்றவை சாதாரண குதிரை எடுத்துக் கொண்டு பந்தயங்களில் சேர்ந்தார்கள். மிஸ்டர் டான்ஸ் ஸ்மித்தும் மிஸ்டர் R. ஸ்டான்லியும் சேர்ந்து கோட்டை பார்டி உலஞ்சு கனி விருந்து அதேசு கனும் சுமார் 200 ஜனங்கள் வரை வில் விஜயம் செய்தனர்கள். சாயாசுகர் மீண்டும் ஏழாதனிக்க தெ டியார் பெலுரை கூடிய கட்டத்தின் கோக்கள்ள பாவம் ஸ்ரீ M K. காந்தி அவர்களின் பிரகஸ்தி தினும் ஒரு புலப்படி வெண்டு கொள்ள பார்க்கிறோம்.

ஸ்ரீ மான் காந்தி அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் செய்து வந்த அரிய பிரசங்கத்தை மிஸ்டர் R. S. C. மின்ஹே அவர்கள் எளிய தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்த்தளித்தார். அதன்பின் சபாநாயகர் மிஸ்தராக இக்கூட்டத்தில் எடுத்துப் பிரசங்கஞ் செய்ய ஆயத்தி கொண்டிருக்கையில் மணி 9½ ஆகிவிட்டபடியால் கூட்டம் கலைந்தது.

தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள இந்தியர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அபாயத்தை நீக்குவதற்கு இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தங்களாலான உதவியைச் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் மிகவும் வற்புறுத்துகிறோம்.

ஒரு ஸ்ரீமதியின் கோரிக்கை

—o—

கனம் பத்திராதிபரே வணக்கம்

இந்த பூலோகவாசிகளில் இந்தியர்கள் மீது பூரான்களால் வஞ்சினம் போர் செய்யும் கொடிய சட்டம் பாவருக்கும் அறிக்கையிடுமே. அதை முன்னிட்டு ஜோஹன்பர்கில் சென்ற வாரம் 30-8-08 ல் மார்க் கட்டிடத்தில் 163 ஈ இரகத்தில் ஒரு கூட்டம் கூடிற்று. அதற்கு பத்திரிக்கை பிரிட்டோரி பூரணி ஸ்ரீமதி R. K. காமதி, கனம் R. தருத வேலு பாடையாதி, இன்னும் பல கனவான்களும் சென்றிருந்தார்கள். அதற்கு கட்டத்தில் மி ஸ்ரீ M. K. காந்தி அவர்கள் ஜோகன்னஸ்பர்க் பற்றியும் சாத்தியாக்ரஹ விஷயமாகவும் முழுதும் விளக்கமாக சொல்லி முடித்தார்கள். அதன் பின்னர் ஸ்ரீமதி R. K. காமதி அவர்கள் எழுந்து பேசினார்கள். அதன் சுருக்கம் வருமாறு:

நான் இந்த சபைக்கு வந்ததற்கு முக்கிய காரணம் என்னவென்றால் நான் இந்தியாவில் இருந்தபோது இந்த ஆப்பிரிக்காவைப் பற்றி அதிகமாக கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அதாவது இந்த தேசத்தில் இந்தியர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமான சட்டங்கள் இருக்கின்றன என்றும் இந்தியர்கள் இந்த தேசத்தில் வந்து குடியேறுவதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்றும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் இந்த தேசத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று மிகவும் ஆசைப்பட்டேன். நான் இந்த தேசத்திற்கு வந்து ஒரு வருஷம் ஆகிறது. நான் இந்த தேசத்தில் வந்து இறங்கினவுடனே இந்த தேசத்தில் இருக்கிற இந்தியர்களுடைய கஷ்டங்களை நான் தெரிந்து கொண்டேன். அதாவது இந்த தேசத்தில் இருக்கிற இந்தியர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டேன். அதற்கு முக்கிய காரணம் இந்த தேசத்தில் இருக்கிற சட்டங்கள் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறதினாலேயே இந்தியர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டேன். இந்த தேசத்தில் இருக்கிற சட்டங்களை மாற்றுவதற்கு நான் இந்த தேசத்திற்கு வரவில்லை. ஆனால் இந்த தேசத்தில் இருக்கிற இந்தியர்களுடைய கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு நான் இந்த தேசத்திற்கு வந்திருக்கிறேன்.

ம்பற்றி வக்தனத்திடல் கேட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

எனது மனைவியும் யாதெனில் (1)எனது உரிய பிராணனுக்கு அதிபதி யானதால்.

எல்லா இடையூறுகளும் வேண்டாமென்றும் நான்னியும் சுற்றிலுமிருக்கும் வனத்தின் மீன் போல் என் அதிகாரம் பெறக் கூடும்.

3) என்னை சுமந்திருந்த உன்னை உயர்ந்த வாழ்வையும் செல்வமும் வினாக விக்கையும் என்னை.

(4) பிறர் சமூகம் அக்கறையுடன் அவர்கள் நீதி நூல்கள் காவலும் முறையிலும் எனக்குரிய நகரின் மேல் கொள்ளை. 4 பிரகாரத்த முற்றும் சன்னையால்தான் கோதமியை, ஒரு சன்னதி நூலையும் ஒழுக்கமும் சன்னையும் தாகத்தை உண்டாக்கி தெளிவாளால் உற்றார்பக் கூடுமா?

5 பிறகில்லை வேண்டிய தானெல்லாமும் உலக முழுதிலே அதிகாரத்தோடிருந்து, தன்பதிலிருந்தும், பெரு முகத்தி இந்தது. மின்னே நீ என் அந்த சுட்ட அடையாள கூடாது?

கேள்வியும் பதிலும்.

பேர்க்குர் என்ற இலாரிய பத்திரிகையில் ஆகஸ்டில் 13ல் வியாழக்கிழமை பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டிருந்ததாவெனில் இங்கிலாண்டில் உள்ளபடிக்கை இந்தியர்களுக்குச் சரியான அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய், உப்பு முதலியவைகளும் கிடைக்கிற படியால் அவர்களில் சிலர் ஐந்தாருடனும் நீர்க்கவுடன் பருப்பையும் கரியிட்டு எளிதாக உண்பதற்கையால் இந்தியாவிலிருந்து வரும் அரிசியை முழுதும் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் அதனால் அவர்களுக்கு அதிக நன்மை உண்டாகுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதைப்பற்றி நான் சில கேள்விகளை அவர்களுக்கு எழுதினேன். அவைகளுக்கு அவர்கள் கொடுத்த பதில்கள் வருமாறு:

கே. இந்தியர்களுக்கு அரிசி எவ்வளவு தேவை?

ப. ஒரு வருஷத்துக்கு 2 லக்ஷம் டன்.

கே. இந்தியாவில் அரிசி எவ்வளவு விளைகிறது?

ப. ஒரு வருஷத்துக்கு 20 மில்லியன் டன்.

கே. இந்தியாவில் அரிசி எவ்வளவு ஏற்றுமதியாகிறது?

ப. ஒரு வருஷத்துக்கு 1 மில்லியன் டன்.

கே. இந்தியாவில் அரிசி எவ்வளவு இறக்குமதியாகிறது?

ப. ஒரு வருஷத்துக்கு 1 மில்லியன் டன்.

கே. இந்தியாவில் அரிசி எவ்வளவு உபயோகிக்கப்படுகிறது?

ப. ஒரு வருஷத்துக்கு 19 மில்லியன் டன்.

கே. இந்தியாவில் அரிசி எவ்வளவு மிகுதியாகிறது?

ப. ஒரு வருஷத்துக்கு 1 மில்லியன் டன்.

கே. இந்தியாவில் அரிசி எவ்வளவு குறைவாகிறது?

ப. ஒரு வருஷத்துக்கு 1 மில்லியன் டன்.

கே. இந்தியாவில் அரிசி எவ்வளவு அதிகம

. . Greyville . .

Electric Mineral Water Works.

A. Dookan, 84 FIRST AVENUE, DURBAN.

Dwarika & Son,

General Merchants
AND
Colonial Produce Dealers.

All Groceries, Indian goods Rice, Dhall and Ghee always in Stock sold at Market Prices.

Mealies, Beans and Tobacco can be had in any Quantities at the Lowest Quotation.

A Trial Order Solicited.

190, BEREA ROAD, DURBAN.

Moodley Bros.,
WHOLESALE & RETAIL,
Fruits, Vegetable & Produce Dealers, and Commission Agents.

—Bankers—
African Banking Corporation, Ltd.

Orders taken for up-country at Lowest Market Prices.

Good Packing, empty packages will be changed for

Weekly Price Lists issued and posted punctually.

Natal Land Produce always on hand.

—Address—
461, Church St., 154 Queen St.,
Tel. Add. P.O. Box 47.
"PRODUCE." Tel. "NAARTJES."
P. M. BURG. DURBAN.

Speciality. Lowest Market Prices. Try once & ascertain before placing your orders with others.

DEHLOO BROS.,
GENERAL DEALERS
Bakers and Confectioners, Mineral Water Manufacturer —and Farmers.—
FRUIT AND GENERAL COLONIAL PRODUCE
of all descriptions supplied in any Quantity
—at Short Notice—
Estimates given.
MAIN ROAD, ISIPINGO.

G. Ragavaloo,
3, Groom Street,
VERULAM.
Maker of
Galvanized Corrugated and Flat iron Tanks, Guttering &c. etc. Fixed neatly to order.
Baths Tanks and other ironwork repaired at moderate terms.
Also Wood & Iron Builder & etc., etc.
Works neatly done and at Cheap Price.

ஜி. ராகவலு,
3 குரூம் வீதி, வேருலம்
சகலவித இரும்பு தொழில்களும், தகரம் வேலைகளும், தண்ணீர் தொட்டிகளும் மிகவும் நேர்த்தியாகவும், சீக்கிரமாகவும் செய்துகொடுக்கப்படும்.

Printed and published by P.S. Aiyar, 52, Victoria Street, Durban.

PRICE 3d. REGISTERED AS A NEWSPAPER.

AFRICAN CHRONICLE.

ஆபிரிக்கன் வர்த்தமானி.

Published Every Saturday.

Vol. I. Durban, Natal—Saturday, 19th September, 1908. No. 14.

R.K.Naidoo
FRUIT DEALER & COMMISSION AGENT.
DURBAN.

Natal Fruit Supplied in any Quantity.

☞ Orders receive Prompt Attention and Good Packing.

P.O. Box 687.
Tel. Add.: 86, Victoria Street.

R. S. C. Pillay & Co.,
Natal Fruits & Vegs. Dealers
Mealies & Tobacco.
CAPE FRUITS IN SEASON.
Commission and Forwarding
—Agents.—
Tel. Add. "CHOCKALINGUM PILLAY." P.O. Box 3013.
JOHANNESBURG
and at 86 Victoria Street, DURBAN.

The Indian Auction Mart,
144, Queen Street, Durban.

This market opened from the 3rd. August 1908 Fruit, Vegetable, Poultry, eggs, and other produces sold at 6-30. to a.m. and 3.30 p.m. daily (saturday's only at 9.30 a.m.)
Furniture Groceries and other household Furnitures at 12 a.m. daily.
Goods account and payment made at all hours.
Cheques for upcountry goods posted on the same day of sale.
All reasonable facilities allowed.

B. A. MAYET. General Auctioneer.

இந்தியன் ஏலக்கடை
144 குயீன் வீதி, டர்பன்.

இந்த மார்க்கட் ஆகஸ்டு 3 தேதியன்று ஆரம்பமாகி தினம் காலை 6-30 மணி முதல் 8 மணி வரையும் மாலை 3-30 மணி முதல் 10 மணி வரையும் பழம், காய்கறி, பயறு, முட்டை, கோழி முதலியவைகளும் விற்கப்படும். வெள்ளிக்கிழமை மாலைக்கும் விற்பனை உண்டு. சனிக்கிழமை மாலை 9-30 மணிக்கு மேல் ஏலத்துக்கு ஒன்றுமில்லை.

ஆப். மாயட்.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 19TH SEPTEMBER, 1908. No. 14.

Edited by P. Subramania Aiyar.

African Chronicle.

SATURDAY, 19TH SEPT., 1908.

Mr. Gandhi's Announcement

The statement, that was made by the Mr. Gandhi respecting the education test to enter the Transvaal, must be seriously considered by the Indian community before they confirm the action taken by our leader. We claim it as a matter of right to have a say in the matter, because Natal Indians have shared in this struggle. The education test is the most important thing in the Immigrants Restriction Law, and to leave it to the tender mercies of General Smutts without prescribed rules is, to say the least of it, foolish. The severity of the test may be raised to such standard that in other words, may amount to prohibitory. For instance, an English Barrister may be subjected to undergo an examination in the classical literature of the Yiddish language, and a learned Doctor may be called upon to paraphrase Greek Poems. It is absurd, to entrust such wide powers as the education test in the hands of the government, and unless the nature and standard of the test is specifically laid down, Mr. Gandhi and his collegues would be called for an account of their action in this matter. It is imperative that Mr. Gandhi should have in view the thousands of well-educated Indians in Natal, who have not had the benefit of the so-called winersity education, but nevertheless, they are educated in the real sense of the word, and if their interests were overlooked, and if only the Barristers, and Doctors were protected in preference to these Colonial born and bred Indians, surely Mr Gandhi would find it pretty uncomfortable for him to see his old friends again. And there are merchants and other professional men, who can pass the education test if it was made reasonable, but should it be left to the sweet will of Mr. Smutts, we foresee and we emphatically say that all your labours would have ended in vain.

Wild Cat Scheme

It has become the fashion of the day among a certain class of politicians and publicists to prescribe one and the same "old prescripton" for political maladies regardless of the nature of the case. A campaign of "passive resistance" is adocated as the just remedy for the political evil pervading the atmosphere of the Indian community. We feel it a duty on our part to oppose such pernicious doctrines inculcated in the mind of our people here, because a scheme of this kind at a critical juncture such as the present would be productive of untold misery and evils. The position of the Indians in Natal differs widely from that of the Indians in the Transvaal, and that which may be good to the Transvaal

may be the cause of the worst kind of evils in Natal.

Here we have a problem of grave magnitude, and any attempt to solve it must be done in a calm, collected and statesman-like manner: and one false step in whichever direction it may be taken would land the Indian community into an unfathomable whole. Any precipitate action on the part of the leaders would result in the utter ruin of thousands of our countrymen. It must not be forgotten that, in spite of the ethics of passive resistance movement every one should count upon the defects of human nature, should weigh and consider the multifarious passions, desires and conflicting interests of individuals as well as the soc[illegible]sides these, consider for a moment the political, physical, moral and social forces set at work to counteract the unarmed foe of passive resistance. These elements ought to be taken into consideration before the Indian community in Natal make up its mind to imitate the Transvaal. It costs nothing to spin a scheme, and commit it to writing, but it is quite a different thing to translate it into action. However all powerful Self governing colonies may be, their power is limited by constitution, and the subjects residing therein are entitled to the protection of their rights and interests; failing which, the law provides for relief through proper constitutional channel. But, so far as we are aware, the Indian community has not yet made a consistent and earnest effort to solve this impending problem for ever. In a matter of such grievous importance as the Indian question, few random mass meetings and petitions would not serve any useful purpose. A systematic and concerted method of action must be set at work with definite aims and pronounced policy, and any coherent action based on similar principles would give us the clue to judge our position. But we regret to observe that in the absence of any such move on the part of our leaders, we cannot support the line of action indicated by our esteemed contemporary the "Indian opinion," and we dont hesitate to say that such ill-considered and immature schemes would only lead to grave disasters. It is the bounden duty of our community to still persevere in their constitutional procedure to obtain redress, and we doubt not that Heaven will help us if we are firm and loyal to our King and our Empire even though that loyalty and devotion to our duty reduce us to the most abject condition in the body politic.

A Message to the pepole of India

By Mr. Hyndman.

The demand of "India for the Indians" is the natural and legitimate result of the awakening of your countrymen to what British domination really means. From its first entrance into India until this hour British rule has swept away Indian wealth, has manufactured Indian poverty, has destroyed Indian culture, has smothered Indian initiative, and has ruined Indian civilisation. At this moment we are draining out of your country annually on the average, in famine years and "good" years alike, an amount of wealth equal to £30,000,000 to £35,000,000 without return, we exact payment by our excessive land-tax in coin before the crops are grown, thus forcing the raiyats into the grip of the money-lenders; we pay huge sums in India to keep up a European army and a European bureaucracy to maintain our despotism; we deprive you Indians of all control over your own country; and we treat you as mere helots in the land of your birth. Enlightened patriotism calls for organised protest against this misrule on the part of every Indian: for loyalty to England means treachery to India. Enlightened patriotism calls for deep sympathy with such a move

ment on the part of every Englishman: for despotism and tyranny in India check progress and democracy at home.

Patriots of India, Comrades of Hindostan, we know better. Taking advantage of such opportunities as are afforded to us we have learnt a little about the deeds of your ancestors, and we recognise our indebtedness to the splendid work that you yourselves are doing and have done. "So long as you remember what you have been you never can be less." Hindoo and Mohammedan, Sikh and Parsi, Bengali, Mahratti, Punjabi, Pathan and Rajputana, each and all have your full share in the glorious inheritance of your past. India was conquered for us aliens by your intestine strife and your foolish friendship for the white invaders. India is kept in subjection by your lack of common action and your long period of subservience and apathy. India will not long be emancipated, now that you are sinking your differences in one noble effort to be true to the memory of the men who have gone before.

No greater things have been done in the world than have been achieved by Hindoos in every department of human life. There is no architecture on the planet which can be compared for magnificence and glory to the sacred temples and secular structures which illustrate the periods of Hindoo and Mohammedan supremacy. The splendours of Oudeypore, Umritsar and Madura, of Bejapur and Futtehpore Sikri, with the unparalleled beauty of the Taj Mahal—are enough to show what the architects and builders of India have been capable of, and what, relieved of a blighting Europeanism, they will be capable of again. Even now Hindoo architecture, crippled as it is outside a few native States is infinitely superior to the highly-skilled creations of monotony regarded as imposing buildings by the brightest geniuses of the West.

But in other directions we might well learn more from Hindoo achievement. The Mahabharata and Ramayana, the Vedas and the Code of Manu, the financial edicts of Nana Furnavis and Todar Mull, are alone enough to convince all but the ignorant of prejudiced that Hindoos stand in the front rank as jurists, administrators, and men of letters. In mathematics and the exact sciences also, your claims to eminence cannot be challenged; and at this moment any undergraduate at an English University who traces the locus of a curve from an equation owes the algebraic forms and symbols that he uses to the Hindoo mathematicians who thought out these powerfull methods of reasoning, at that time our own forefathers were roaming round the forests of Northern Europe as unwashed barbarians clad in skins and decorated with woad. The history of India is, indeed, a glorious history through all its long record of thousands of years of civilisation. Warriors and statesmen, organisers and administrators, poets, philosophers, and pathologists, men of thought and men of action, march before us in imposing array.

Nor have Indians of our day failed to carry on the high traditions of their fathers of old. Though working at every disadvantage, and forced to compete in a foreign tongue, the class lists at Oxford and Cambridge, the honour records at the Inns of Court, prove to demonstration that your Indian men of education fully hold their own with the best of our students in intellectual vigour. In the cricket field also, and the racquet court, in horsemanship and in athletics, they need not be afraid to encounter the most skilful champions of Europe. The peaceful but boycotted editor of the "Indian Sociologist" was recognised as one of the ablest Professors at Oxford. The fearless terrorist of Calcutta was among the most brilliant men of his year. We feel sad, comrades, that the one should be forced into exile in Paris, that the other should be hounded into crime by the tyranny of men of our race.

Patriots of India, Comrades of Hindostan, It is the remembrance of your past that gives you courage in the present. It is the conception of what shall be that breathes life into what is. We tell you on behalf of lens of thousands of our countrymen, who crowd our meetings and unanimously condemn the injustice and oppression you suffer under, that the mass of Englishmen are with you in your struggle for your rights. We regard with horror and hatred the tyrannous prosecutions which have put an end to freedom of speech and writing, and send patriotic journalists and constitutional agitators to mock trails, followed by sentences to rigorous imprisonment and solitary confinement for terms of years or for life. We recognise in such proceedings a close imitation of the worst forms of ancient despotism and a determined intention to apply to India the ruthlessly methods of our Muscovite allies. The day is not far distant, however, when these monstrous misdeeds will be rendered impossible, and India will once more take her place in the great

work of uplifting and enlightened humanity. Meanwhile, we convey to you the assurance of our heartfelt sympathy and our sincere good wishes. May we live to see the great realm of Hindostan finally freed from the White Terror, and powerful groups of independent peoples settling their own differences and working out their own social salvation from the Himalayas to Cape Comorin and from Burmah to Beloochistan, India for the Indians and the welfare of all mankind.

Women's Petition

Domestic Unhappiness

(Copy)

To the Honourable the Speaker and the Honourable Members of the Legislative Assembly of the Colony of Natal.

This petition of the Indian Women's Association.

Humbly Sheweth:

1. That your petitioners beg leave to make representation on behalf of a class of Indians introduced into this Colony under indenture, and who labour under great disabilities and grievances owing to strict enforcement of Act 17 of 1895. The severity and hardship arising therefrom have impelled your petitioners Association, to espouse their cause owing to the serious nature of their case.

2. Your petitioners respectfully submit, that the Indians affected by the aforesaid Act, irrespective of sex, are subjected to an Annual imposition of £3, which sum owing to their helpless and indigent state, they are virtually unable to pay.

3. Owing to indiscreet enforcement of the aforesaid Act, great hardship and considerable suffering are inflicted upon them.

4. Your petitioners Association in their endeavour to ameliorate, and elevate the condition of their sex, have been informed of startling revelation of misery and serious annoyance which have resulted from the severe enforcement of this aforesaid Act that your petitioners deemed it their duty to bring the unfortunate and unhappy state of existence to the notice of this Honourable Assembly.

5. In normal times of prosperity, common labourers such as the Indians are, must feel heavily the strain of an imposition of kind of £3=(for the privilege of living in this Colony) and much keener the bitterness of feeling must be, which no doubt at present exists, owing to chronic depression that prevails in all branches of trade in this Colony, from which the Indians are specially suffering.

6. Whilst the stronger sex—men—keenly feel and resent the severity of this Act, the woman-folk, weak and gentle by nature, who came under the Category of the aforesaid Act, must naturally feel the stringency of this measure more acutely.

7. Your petitioners beg to draw the attention of this Honourable House to the tendency of the aforesaid Act, on women and girls, who are liable to pay this £3, which is not calculate to afford protection to the inherent rights of the gentler sex, for it fosters domestic infelicity.

8. your petitioners regard with great shame and sorrow, that women who are indefault of payment are sentenced to imprisonment; and the very dread of being marched up to Court and gaol is enough to numb their intellect and cause terror, to escape from which, the aforesaid Act fosters in them a temptation to barter their female modesty and virtue.

9. The aforesaid Act has been sourced of breaking up many a home, alienating the affection of husband and wife, besides separating child from mother.

10. There is no precident in the legislation of any other country under the British Flag, where women are taxed for the privilege of living with their husbands of under the protection of their nature guardians.

Wherefore your petitioners humbly pray, that this Honourable House will be pleased to repeal the aforesaid Act 17 of 1895 or to grant such other relief as it may deem fit.

For this act of justice, your petitioners will ever pray.

Indian's Place In Art.

An Indian Artist sends us the following for reproduction:—The great traditions of Indian architecture, sculpture, and painting are still alive and if our educational system infused the right kind of mental stimulus into them instead of crushing them out with the purblind pedantry of the Macaulay school of pedagogies India might before long recover its former place as the artistic leader of Asia—E. B. Havell, in "Studio."

GO TO
"African Chronicle P. Works"
FOR
GOOD PRINTING.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 19th SEPTEMBER, 1908. No. 14.

K. C. PADAYACHEE.
Fruiterer & Commission Agent.
P.O. BOX 195, DURBAN, NATAL.
Tel. 114, Queen Street.
கே. குப்பாசீ பாடயாசீ.
பழவியாபாரி, கமிஷன் ஏஜண்ட்.

African Chronicle.

SATURDAY, 19TH SEPT., 1908.

தலைப்பு மாற்றமும்
முன்பேயுள்ள கடமையும்.

—o—

கடந்த இரண்டு வெள்ளிக்கு முன்னரும் இப்போதில் பேசி ஏப்பிரில் முதல் £3 கிஸ்பாய் என்பதை நிலைநாட்டி முதல் அறிந்திருப்பீர். இந்த செலவு உண்மையை முன் இதியன் பேத்தினர்களை ஸ்வைத்தல் வெள்ளை அதிகாரம் முதல

இவ்வாறு காலமும் இந்தியர்கள் பட்டபாடெல்லாம் வீணாகும். எனவே, இந்தியப் பாலையில் தேனீர் நாளை பிரஞ்சுபாஷையில் எழுதப்படவுள்ள கேட்டல், அவன் எழுதமுடியாமல் முடிப்பது. மேலும் நாங்கள் கவனித்த வண்ணமே நெருப்பை நிருத்தியபோதிலும் நாமுயற்சிகளில் இவ்வினத்து அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது கிடாரம் கவிழ்ந்து இரண்டாம் கூடை நெல்லையும் நிருத்தியபோது மெதுவாகப்பேசி முன்னேயிருந்த வியாபாரிகளை எரிமலையில் வேலை செய்கிறவர்கள், இந்த காலவரை மெதுவாகப்பேசி முன்பாக தங்களுடைய அப்பக்கிய நிலையை கூறினர். தங்களுடைய எஜமான் அவர்களை சட்டையால் அடித்து அவர்களை வெளியே தள்ளினார். இவர்கள் பலரால் இவ்விதமான கஷ்டம் போல் கடுத்தவர்களாயும் குற்றவாளி என்ற முதலான தொழில் வாரியிலே தொழிலாளர் கூலி கொடுப்பதும் அதிகமான முறையாகிய பேசுதல் குறைவாகவும், உத்தியோகஸ்தர்களை மிகவும் கண்டிப்பாகவும் நடத்துவதும் ஆகிய இவைகளே.

ஓர் மாதவின்கதம்.

கனம் பத்திராதிபரே.

இங்கிலாந்தில் பிரித்து வளர்த்த கண்ணபர் கற்றார்கள் தங்களுடைய தாயகம் பத்திரிகைக்கு எழுதத் தவறிய தற்கால மன்னிக்கவேண்டுகிறேன். ஏனெனில் எழுதப்படாத காரியங்களால் கஷ்டத்துடன் துவக்கலானேன்.

அடிமைகளின் கிற்பாக்கியம்

மேம்பரப்பு, சமுசாரம் காயு டு, காபர்சி, கடேசன், வண்டிகாரருக்கு இந்தியர்கள் தங்களுடைய எனுமேனிட்ட நிலைசெய்ய மாட்டோன்று தேவதையும் பல்லாயிரம் பேர்களை கண்டுபிடித்து தங்கள் எண்ணிய தேரிக்கையை நிறைவேற்றிவைப்பற்றி நினைத்தன்பலை பூரிக்கின்றது. தங்கள் இப்பதிரிகையை துவக்கிய பொழுது மனமுவந்து சந்தாதாரர்களும் எங்களுடைய சேவையும் இந்தியர் பத்திரிகை யாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு அடிக்கடி கடிதங்களும் பணமும் வாங்கியபோது நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தோம். ஆனால் இப்பத்திரிகையை ஸ்தாபித்து நடத்திவரும் பொழுது எங்களுக்கு வரவேண்டிய பாக்கி பணத்தை வசூலிக்க முயற்சித்தபோது பலர் எங்களுடைய கஷ்டங்களை கவனிக்காமல் அலட்சியம் செய்தார்கள். இவர்களின் அசட்டுத்தனத்தை பேசித்தீர்க்க கொண்டிருக்கிறோம். உதாரணமாக, ஒரு டர்பனில் ஒருவன் கொடுத்த நம்பிக்கையின் பேரில் ஒரு பத்திரிகையை அனுப்பிவைத்தோம். அவன் அதைப்பற்றி ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை. அதைப்பற்றி எழுதிய பொழுது அவன் ஒரு கடிதம் எழுதினான். அதில் அவன் தான் பத்திரிகை வாங்கவில்லை என்றும் அதை நிறுத்திவிடும்படியும் எழுதியிருந்தான். அவனுக்கு நாங்கள் பதில் எழுதவில்லை. அவன் மறுபடி கடிதம் எழுதி

தையும் ஒத்துக்கொள்கிறோம். மதி
கடன் எம்மிட முயிருந்திருந்தீர்
கள் என்பதை நாடகத்தில் வை
க்கிறவரையில் நீங்கள் ஒருபோது
ம் குறைத்து பேசியிடமாட்டீர்கள்".

இந்து, ஹிந்துஜிபன் இந், பார்சி
பேப்பரின்டதாகி, பஞ்சாபி, படி
வை, மராட்டி, பாரஞ்ஜாஞ்சா
பி இந்தன் நவிவொருத்தரும் உங்
கள் முன்னோர்களின் முயற்சியை
க்கிய கல நூறிக்கும் மரிதா
வர்களின், இந்திய தேசபக்
தி உள்ளுக்குள் முன் காலத்
தின் பிடை பெற்றது வந்த பெ
ரிய பெருமை பாராட்டி உதர
ம் பிரமாத தீர்மானத்தை
ட நிறைவேற்றி கைகளுக்கு சு
தினமாற்று உங்களுக்குள் ஒற்
றுமையாக செயல் படுவதற்கு
இதுவே ஒரு காலப் பிறந்த
வை எதிர் கொருந்தியதாகவு
ம், ஒருபோதே தொரு ஆனந்தப்
வர்த்தமானமும் இருக்குமென்
பதில் ஐயமில்லை. இந்தியர்கள்
பலரின் நல்லெண்ணத்தை
யும் சம்பாதித்தவர்களாகவும்
இருக்கிறார்கள். இவர்களை
ப் போலவே இந்தியாவிலும்
பலர் இருக்கிறார்கள். இவர்
களின் வெளிப்படுத்தின அந்த
ம் பேச்சையும் பொருந்திய கோ

வில் நேரடி கட்டடம் சம்பந்தம்
முதலியதாகுக்கு சிறிதோடானது
இவை அறிவிப்பார், மதுரை, ஜேப்
நர், பட்டிப்பது, ஒப்புவதை பில்
லரித் தாழ்மையால். இவைகளின் வி
சேரந்தையும் விசித்திரக்கதை
ம் சண்டேஞ்சும்போது இதிப
ரிகள் மன் சமுதாயத்தான்ன
நேரப்ப முடியாது? ஜோர்ம்
பிரின் இடைதுவருகும் இய
மாதது மிலையில் பேரும்ந் அவ
ரன் சன்னாவேர்களன் நிலைய
ரை காட்டி கடியவர்கள் தற்கா
லிகமிடை இந்தியாவில் ஆங்கா
திருந்த கதை பாகாண்களில்
கடை மிருக்கிற இந்த சிறைசாரி
யின் கடை டயகளில் பிடித்து நே
சத்தை பேர் போலதிறைசாதனம்
ல் வாசகத்தை வாங்கும் பெருமை
பான கட்டடங்களில் விசாரிக்கு
நிலையை விட அதிகை மடங்கு
பேலான பிரதேசத்தில் வசதிகர
படுகிறது.

இன்னுமொருமு.

திருச்சி மாஜிஸ்ரேட் சொந்த
வேலையில் நிமித்தமாக 175 மை
டலுக்கான சாலையாயின.

***

பாபன் மாஜிஸ்ரேட்டுக்கு
ரு இந்தியருக்கும்பின் தர்
தி சாலையிற்றிலு மரு பொதியா
ர் கூலிகளுடன் பெஷ்பாதில் தர்
தி பறவி விருக்கும். ஆனாலும்
வண்டி கட்டி இவ்விடத்தில் வி
டியுமாறு டன் வேண்டியருட
ன் போகெய்ய வண்டு பென்
றும் இந்தியரில் தங்களாலேயே
ற் பட்டும் பாடு பட்டு வருவதாயு
ம் கமிர்ந்துக்கின்றது.

ஜர்மன் சக்கிரவர்த்தியை நாடு
க்குரோக சமுகத்தில் மேல் கொ
ண்டெப்பாடி உத்தேசித்திருந்ததைக்
கேள்விப்பட்டு, அவர் பிரஞ்சு நே
சம் சென்றபடல் வேறு விட்டனர்.

***

புரான்சுவால் ஜனாவைப் பட
ருக்கும் இந்தியரின் சம்பிலா
டைக்கும் பேச்சைப் செய்ய வு
தேசியுடை அரசாங் பற்றி இந்திய
ர் சமுகத்தார் கவ்வன் மென்ட
ருக்கு அறிவிப்ப தாயிட வந்தி.

***

நிலாலோர் நகரில் வர்த்தகம்
வைதொழில் சேர்வைன் கருப்ப
ரால் அரிச வேலைப்பட்டன் பே
லே யிருப்பால் இருக்கின்றனர். அ
வர்களுக்கு உதவி புரியும் பொரு
ட்டு ரூ 1000 சர்ப் பதேகப் பட்
டது.

***

ஒரான்சுவாலில் மடை கட்டாது
ள் குடியிருக்கும் கொடிய க
ட்டங்களின் தகுதிசோதனைப் பற்
றிய 1907 தாகிய சட்டத்தரி
ன் அரை சதுரடி வரிதோ
வட்டியுடை ஒருவிலை பிரதான
மந்திரிக்கு சுதிலைவு பிரதான
ரிக்கு.

***

ஒரான்சுவால் இந்தியர் வின்
நிலைமையைப் பற்றி வாடி அரிவி
என்ன வட்டம் பத்திரிகைகளி
ருதிய பிருபாதை. அர் பத்திரி
கை கன்சுத்து வருகிருக்கின்
றன. அதாவது, இந்தியர்கள் இ
வாறு கருத்து சோல்வதால்,
ஆங்கிலே ஆதரவற்றார் அல்
தோ ராஜாங்கத்தார் இதற்கொப்
பதிப்பதாய் கருதுகின்றது.

சிறுசெய்திகள்.

ருஷியாவில் வாக்கிடுதி யண்
டிகி அதிகாரிக்களான பணிசந்
ன் யிருகளர்.

***

திருவல்லாளத்தில் சென்று கொ
ண்டிருந்த நர் வைதில்வண்டியின்
பிற் குண்டு வெடித்து அகைவர்பா
ன்டனர்.

***

நாமனி ராஜியத்திற்கு, சோரு
க்கும் உண்டாளாக்கு காதல
ர் நீலி சமாதான மேற்பாடில்
போல் தோற்றப்படுகிறது.

***

ஜோஹன்னெஸ்பர்க்குக் தெ
ன்ற ஓர் இந்தியன் ஜோஹன்னெ
ஸ்பர்க் மேஜிஸ்ட்ரேட் தேதிற்
கடன் செய்யும்படி கட்டளையிட்
டார்.

***

பிரிட்டோரியாவில் 4இந்தியர்
ன் மீதனைத்தி வர்த்தகம் நெற்
கலையால் அவர்களுக்கு 3மில்லிங்
ரு அபராதம், கலிறுல முன்ன
ரால் தெலில் விதிக்கப்பட்டது.

***

இந்தியர்கள் பதிவு செய்யுமி
சட்டத்துக்கு கட்டுப்படாதோ
ன்னும், விலையாளரும்தோ
டு முடியாதென்னும், இரண்ட
தை இயற்றல் வரவேண்
டி சத்தஞ்செய்யவில்லை, தற்கே
லைக்கைதிகளின், தொகை மெட்ட
போதாகையினாலும் கட்டுமி
யல்லென்னும் குறைகளாலுமென்றே
நினைக்கப்படுகின்றன.

வாகனிருந்து கரச்சியையோ
க்கிர சென்ற மெயில் ட்ரெயின்
பாதையில் திர்மாணமாய் இரந்த
ஓர் வெள்ளைய ஸ்திரீயின் மிரை
தைக் கண்டு பிடித்தனர்.

***

ஒரான்சுவால் காட்டை விட்டு
அப்புறப்படுத்திய சொரப்பூர்வ
மர் மருபடியும் ஒரான்சுவாலைக்
குள்சென்றமையால் அவருக்கு மூ
ன்றாம் கடன் தண்டனை விதி
க்கப்பட்டது.

***

நேட்டால் பார்லிமெண்டில் இ
சட்டின் வரும்படி தோல்வியை
திருப்பதால் இதைம் டேவிட் வர்
வீட்டித்தவும் பூமியின் மேலே
நிலைபோடவும் ஆலோசித்தல்
தென்றுருக்கிறார்கள்.

***

ஒரான்சுவால் காட்டில் வசிக்கு
ம் ஆசியருக்கைத் தொந்த இந்திய
ர்கள் குடியாகவட்டு மற்றிருகு
பதிவு செய்யும் சட்டதைப் பற்
றி ஓர் மனுசெய்து கிறார்கள்.
அம்மனுவின் சாரதாவன:—

***

இந்தியர்கள் பதிவு செய்யும்
மிறி மிருக்கு, இந்தியக் கவர்
மையால் இந்தியர்களுக்கு அரே
கண்ணாக சோம்பலுருக்கின்ற
ன. அதனை மதியாதவர்களாய்
அதிகர் வெள்ளையின் மாதக்
யும் சமமாகவே விம்மை செய்ப
வர்கள் அதிலும் இந்தியர்களுக்
கு பாதொருவனாம் வண்டிற
திலே. இந்தியர்கள், இந்தியை
யை வர்க்கையில் ஆசாலனி
ன் சாலாகவே வைத்த வண்டி
யில் செல்லவேண்டும்.

மேரிட்டிலுப்பு நகரில் 16வது
டைய பால்பறுக்கும், சுமார் 18
வயதடைய பெண்ணுக்கும் ஓர்
விளாகம் நடந்தாயும், இவ்வரு
ம பாலியவிவாகங்கள் நடப்பதா
ல் ஸ்வில்லை வென்றை ஓர் நே
சியர் எழுதுகின்றார்.

***

நேட்டலிலில் ஓர்வெள்ளை பண்ட
ம் எசரிடெண்டில் வெலிஸ்டர்த 6
இந்தியர்கள், அவர் பணிபுரிந்
த கலுடன் இறந்தனர். அவர்கள்
குடியிருந்த வீட்டில் இவை நீப்பி
ருந்த நெருப்பையும் இவரிடை
ப்பட்டிருக்கிறது.

***

ஒரான்சுவால் மாஜிஸ்ரேட்டு
ர் 17இந்தியருக்கு வாசமை
ந் தெரிவிப்பிட்டு சுதந்தரட்
னை விதித்தார். அவர்களுள்ளை
ரன் தங்களையை ஆனியர,
பாரிவண்டிற் இருப்பவர்களுக்
ம் மூன்றாவதர் கதனையே
விதிக்கப்பட்டது.

***

பாபன் குளிங் விதிர் சேர்ப
பிரதி யிருக்கு, இந்தியக் கவ
மையால் இந்தியர்களுக்கு அரே
கண்ணாக சோம்பலுருக்கின்ற
ன. அதனை மதியாதவர்களாய்
அதிகர் வெள்ளையின் மாதக்
யும் சமமாகவே விம்மை செய்ப
வர்கள் அதிலும் இந்தியர்களுக்
கு பாதொருவனாம் வண்டிற
திலே. இந்தியர்கள், இந்தியை
யை வர்க்கையில் ஆசாலனி
ன் சாலாகவே வைத்த வண்டி
யில் செல்லவேண்டும்.

போர்கிக ராஜியத்தைச் சேர்ந்த டெலிகோபே கவர்மெண்டாரு கும், டரான்சவால் கவர்மெண் டாருக்கும் ஒப்புரிய வர்த்தகட்டம் படிக்கையை எர்படுத்தி அதிலக றப்படும் நேர்ந்தப்படி வர்த்தகர் சார்புகள் டெலிதோபே மூலமாப் சிலில் தருந்த வாதிசர்ப்படும்.

***

நூட்டலைந்தும் சொந்தக தரர் களான சீலஞ்சுகளின் வர்த்தகர் னே வெள்ளேயர் இன்பத்திற் குள் வாக்கினைபரின் சேற்கையிய ஆ ப்ளானிபர்கள் ஆக்கிலேயரின்வர்த் தத்தச் சார்குள்ள நூட்டையரின்பே லேற்றி வர்த்தகரு சேர்ப்ப நூப்பக் கொள்ளரபல் அதிந்து விட்டனர். ஆனாலுள்ளிட்டு ஆகிசேபரின் ஆதரபாலந்தரு படிகி ஆர்கள் னிபர்களின் மதிப்படன் நடத்தேர நீட்டது.

***

நேட்டில்சிருந்து வண்டிகுக் கறுப்பபடியே சோளம் கொருப் பதவிலைக்கு விற்கப்படுவதாப் டு தெரி கொளதிரிபுறிவிக்கிறது. கொடுசோளையாய் அதிகரி யும் நுவியாக்கிராவர்த்தியுடன் வகை வடுகோடி சக்கிராவர்த்தி கரு பாவித்தைக் குளவினைக்கப் பற்றி ஆக்கிகே கேலியாட்களின் சத் சந்தர் கடுன நர் கட்டத்தில் வகை சக்கிரவர்த்தியைக் கண்டித் தப்பேசினர்.

***

அதங்கம போலி அலைகை இ செய்து கொச்சாலியைக்க, மதிரேடம் பூண்டு கொலையில் டு வெளியேற, ஆங்கிலேயருக்கு எல்லினவோ உதவியைச் சேர்ந்த புளாட்ராஜதந்திர விவகாரத்தில் இ வ்வாரு வாதடி. இயமைந்த இ வர், தற்போது மணம் புரியும் கரு கையும் எளிதாபடைய வில்லை. தன் னுடைய காபினின் பொருட் டும், வாதாடிய அடைய கேரிட் டதாம். ஆகையால் மிஸ்டர் மிஸ் டென்சர்சிலின் விவாகம் வெகு ஆடம்பரமாக நடைபெறப்போகிறது.

***

தென்னாபிரிக்காவில் குடியேறிகர் டனின் உதவி டந்திரியாகிருக்க மிஸ்டர் மின்டன் தாதில்லாக்கு விரோதம் கடக்கப் போவதாபும், இ தைப்பற்றி இங்கிலாந்திலுள்ள ஜனங்கள் வெகு ஆடம்பரமாக எதிர் பார்த்தி குர்பதாபும் பத்திரிகைக ள் குறிப்பிடுவது மிஸ்டர்மின்ட ன சர்சில், இருவைபாருளாதாரில் வே பல்வல சாஸ்திரிகளில் தே னியபடைக்க கண்முபறியாரே வே பேண்மையுடைய வென் மென்ற சொல்லுடன், வண்டி ன் டையபத்திரிகையின் திருபா வேண்டுகளுக்குச் சென்று அ தந்த ரயிடம் நாஞ்சுகளிலுக்க மேற்றுறி வெகுகேளிகள் கடை மீதும், புத்திரதோயாரும் எழுதி பிரித்தி பெற்றனர். வேறும் வே லர் புகத்திரும், ஆங்கிலேயர் சா பில் பத்திரிகைகளில் எழுதிய தாகவும்.

கலம் பத்திரிகை

வருக பொருமுகா புருஷர்க ரும், ஸ்திரீகரும், பலர்களும் ச ர்க்காருக்கு கட்டயிப்பக்தப் பட் புருக்கும் முன்னாயன் வரிலப் காங்கள் சம்பக்தப் பட்டிருக்கும் இந்தியன் வோட்டியபடிக் யூனியன் ளன்னும சுவாபிறுடைய பேரு தனினல் மன்றைக்கு விலக்கப் படி மோ, வென்ன அல்லாய் பதனும் கடவுளே பிரத்திருந்து வருகின்றே ன.

நில தினங்களுக்கு முன் தங்களு டைய சபை மகாஜனக் கூட்டத் னை நிரந்தி வந்தவர்களுக்கு பூர் ணமாப் தெரியும் படி அதிக தக் கவர்களால் கடக்குவ்வோரும் கஷ் டத்தை தொன்றிரிர். காபமபடி ஆலைகளைப் ஒன்றேதும் விட மல் எடுத்து தொன்று, பின் வ மீடிருக்கும் வோருட்டின் மாயினை தங்கிய பெறி அதிகள் கட்டிலுட் சுதந்தரர்களிடத்து ஸ்திரமான வ தோப்ப மீடிப்பட்ட தினங்களுப் பும் அவியமாக அறிப்ப வேறு பெற்ற தொன்னி. அதற்கா ஆகிலேய பாலுபரியாத வர் ருக்கும், வெளருக்கும், இர்ப ங்கிய கிலேயில் வழக்கினாக்குக் கும் கலகளுடைய சபை நடு மீட மாக பிருந்து பரிதாபமாக வருகி ன்ற சோம் போல் உதவிரீர்கு சாப்பாகத்திரோகர் கடமை, இ ந்த போருளமடக் ராருடையகர அரிதும், அவரசர் காற்றுடையதி க்கைக்கும், மனச் தெரிக் கிடக் கொண்டி இப்பொழுது கலங்கி ஸ்திருக்கும் கரபத்தைக வசர் விடயம் முற்றிலும் வடத்தி நிற ரான ஜனங்களுக்கு கவ்வையை உண்டாக்கும் படி கர்கள் பேசா ன வனத்தை கேளாதேன்.

இரசகவாதி.

கண்டன் வண்டன் கடிதம்

(கடிதகோபரிடமிருந்து)

ஐயா இத்தென் ஆபிரிக்காவில் குடியேறி பிருக்கும் இந்தியர்கள் பலும் அவைகை யாரால் சொல்ல க் கூடும். சாது இந்தியர்கள் இ த்தென் ஆபிரிக்காவிலுள்ள பல பாகத்களில் வசிக்கும் டரான்சவா லில், கோக்களனி, கேட்டல், நே டிபோ, இவ்விடங்களில் பதிற் பு லங்களைக் கிளியும் பழைமி பயாகவும், பேப்பரின் மூலியபர கவும் தெரிவித்தும். இன்னும் தெ னி கோடமன் பிளவை சரிப் படுதேரே?

ஏனைகளில் கூருவேரே முக பாகவும், பத்திரிகை மனின் மூலி பாகவும் விளம்பிபது மன்னர்த் தகு".

இந்த நீதி வாக்கியம் எங்கு மறை திருக்கின்றனரோ தெரிய வில்லை! அதலுவன்றி இதோ வரு கிற அக்டோபர் மாதம் 12ஆ ம் பவில் கப்பு போகின்ற காதிற வில் இந்த துபிர்கா முழுவதும் ஜன்ம மாக சேர்ந்த மதத் இ திபர்களே வேருன அருத்த ர்ட உத்தேசித்த திருப்பத் கம் பற்ற பேப்பர் வலி ன் வாங்கப் பாத்திருக்கு மி ன்றேம். கம் இந்த ஜோர்ப்பி பர்களுக்கு என்ன நீகை செய் தோம்! இவர்கள் வந்த பிரிட்டி ஷ் இந்தியர்களின் மீது ஏவ்வெ குன்னாலாலேன். தர்மம் எது இந்தியர்கள மனத்தை துவம் கு வலாக சேர்த்து வாங் கொண் ர இந்தியாவுக்கு ஓடிப் போகிறர் களென்று. கம் பற்ற விதமா ரின் கடி இந்தியர்களின் மீது கப் பேப்பர்களின் வாசிகைப் ப ர்த்திருக்கின்றோம். இவ்விதமான குணங்கள் வெள்ளேயர்க ளிடத்தில் குடிகொண்டிருந்தால் காட்டு ன் அவர்கு வருவதிதப்பு. ஆகிரம் ஆயிரமாக இங்கிலாந்தை விட்டு இந்திய காட்டிற்கு வந்த எல்லா வோ ஸ்காட்டியர்களும், தன்னனி ல் காலத்தைக் கழித்து வருகிற ர்கள், இவர்களோ தங்களின் காட் டின, பக்தாட்டில் குடியேறுவத ற்காக. படகோட்டுவதிலும், இ ன்னம் பற்பல விதமாக தங்களின் பணத்தை வெளிட்டு பல்கலும் பேட்டு வைத்து. காதகள் இ ங்கிலாந்துக்கு வரவில் காதன் சேர்ந்த வைத்த பணத்தை மூட் டையாகக் கட்டி கிட்டி இங்கி லாந்திலே உட்கார்ந்த பதிவு ஜெ னம் செய்து வரவில்லையா? இப்ப னும் யாருடைய? இதற்கு இ திபர்கள் போராமை மிகியாக வா இங்கிலேயி அவர்கள் தனன் ஜென்ம தேசம் போருமையில் அ வர்களே வழிகாட்டி அழைப்பனை க அரேகமான பணத்தை கில வழித்து வழிகட்டி அனுப்பி வை ர்ரோன்! வெறிலிரை மர இ திபர்கள் செய்ய வேண்டும். இ திபர்களும், ஜோர்ப்பியர்களும் ச கோதரத் தத்துவமாக இருப்பத ல், வெள்ளையாருடன் பெரிபா தல் சமாதானம் நுமாடை, சிந்த ம் இந்த குணங்களை புடைத்தவர் னால இருப்பதால் இந்தியர்கள் நிஜமிந்துவிதும் பொருமை ம மி ம்மை. இன்னும் அவர்களுக்கு ந் தாதத்தைக் காட்டி வருகிறார்கள். இத்தென்னாபிரிக்கா ஜோர்ப்பிய ர்கள் கடி இந்தியர்களின் மீது பொருமை மர்கம் வைப்பதிலே தெரிபவில்லை, இந்தியாவில் உள்ள தந்த அதிக ஐரோப்பியர்கள் இன் னம் பற்பல வேலைகளில் உழைத் தவர்கள் தற்காலத்தில் இங்கிலா ந்தில் உட்கார்ந்த படியே பெரிய ன் வார்த்தை சொல்லி சாதனை புரிந்து வருகிறார்கள். இந்தப் ப னாட் வல்லாட பாருளை பறு, இ ந்தியர்களின் நல்ல குணங்களை யும் இந்தியாவிற்கு வந்து ஜோர்ப்பியர்கள் இனி யாவது இந்தியர்களிடம் கற்று கொள்ள வேண்டுமென்று தெரி விப்பார்.

காழுவேல் டேனியல்

கடிதம்

தென்னாபிரிக்கா ஐரோப்பிய அரசாங்கம்

ஐயா

வரது 1908 ஆ செப்டம்பர் மீ 5ஆ வேலிக்க ஆபிசுகள் வ ந்த முலியின் இந்தகாதி பக்கத் தில், படாபிளைகளுக்காகி சன் மார் எழுதிய சுருக்கமும் பர் வையிட்டோம். அவ்விடயமாக ரம் கண்ட அறுபவத்தையும், அபி ப்பிராயத்தையும், இதலுடன் வ வரவேற்போம். அவற்றிற்கு த வை செய்து தங்கள் பத்திரிகையி ல் இடத்தை வெளியிட வேண்டுமாய் வேண்டுகிறோம்.

நான் வரவர மீ 20ஆ சனி வரவ் கடிய கூட்டத்தில் புரட்சி ன் மீ நந்திய கனிக்கழகத்தின் கா ன்ற ஸ்ரீ விசுவநாதர் சிறந்த ர ட் தலைமையில் ஆரம்ப முதல் ம் கனிவாக்கில் தமிழ்மாது ர் சுவத்தை நெரில்க வேண்டியத் தான தொகை வருவர் குர்கில

போகிறேன் "ஹன்னும் நிழலை நீ மிஸ்ஸுயத்துக் கொடுத்தனம்" எனக் கொண்டு நேப்கோபோசெல் முதிய படி உற்சாய படத்தவாறு, அங்கு அக்கட்டத்திலிருந்து ரும் எனிக்கிழமையிற் குறிப்பிட்டு முடித்ததாக வாவது இல்லை யல்லை.

அதில் ஒரு தரும் பிறக்கு நிருபர்கள் புள்ளி விபரப்படை சங்கள் சொந்த விஜியோகத்திற்கு முன்பாகத்திற்கு வேறு நிலையில் பல்லை, வெளிநாடு நலமும் அந்த செல்லப் பட்டதென தேசியமாக இருக்க விலையே என்று எண்ணி எண்ணி ஆபாசம் பேசுகிறேன். அந்த வரிய பேரும் பிரதமரும் அதன் காரண மாக பழுதியை யுகித்து கூறை பலதிற்றும் பொருதமில்லாமல் தும் பிருகிறார்கள். வாயடி எனி ஸ்ஸுள் கட்டை கிடந்தி ப கதிக்கு வேண்டிய பொதி கட்டை யாகிதான் வரிருந்த நேரம் நீண்டும் கொடுத்த அபிப்பிரா பங்களை வெளி விட்டு பேசியதற் கு பாகிஸ்தான் கிளையும் பேரதனி ஸ்ஸில், கட்டளைகளை முன்னிட்டு பிரி யத்தொண்டு வந்த சிலர் பத்திரம் கொண்டு சரியும் என்பதை சேதி த்திருப்பார்கள் சங்கை யுள் ளன் பதாகவும் எண்ண மிருந்து வந்த வர் என்பதாகவும், பிறர் கேட்கு ம் முன்னரே நாங்களே இவரு என்பதை அந்து கூறியிருந்தால் னவரும் அநாவசிய பிரதாபங்க ளை கொள்ளி கொள்ளவும், அபி பிராயங்களை வெளியிடவும், எ ண்ணவாவது விருப்பமாவது, எ ன்னத் தீனியும் இடமிராது. கட் டுமுதற்ற வுடன், வரக்கப்படி கட வு எராதனை கடத்தேற்றி அங்குள் ள அதிகாரிகளுக்கும் ஆர்ஜனியு ம் ரொகதமும் வழங்கப் பட்டன. அக்காலேயில் கெல் மாத்திரம் நிர்ப ராதனையும் வனிபாயன் இரண்டு ள்ள கருடன் சேர்ந்து கோயில் ன் பின்புறத்தில் கல் பக்கு பிளை பாயக் கொண்டிருந்தனர்.

கடவுருடைய சன்னிதானத்திலும் பொதுக் கூட்டங்களிலும் பக்த கோடிகளனைவரும் மதத்தை மு ம் மதம் என்பதை தாம் அறியா தத்திலுள்ளோரு கீலர் மாத்திரம் நலத்தை யுத்தனை யோனையில் வரு த பரிபாலனை கிடைக்க வேண்டு என்று எண்ணி எண்ணி ஆபாசம் பேசுகிறேன். அந்த வரிய கோட்டி வரும் அதன் காரண மாக பழுதியை யுகித்து கூறை பலதிற்றும் பொருதமில்லாமல் தும் பிருகிறார்கள். வாயடி எனி ஸ்ஸுள் கட்டை கிடந்தி ப கதிக்கு வேண்டிய பொதி கட்டை யாகிதான் வரிருந்த நேரம் நீண்டும் கொடுத்த அபிப்பிரா பங்களை வெளி விட்டு பேசியதற் கு பாகிஸ்தான் கிளையும் பேரதனி ஸ்ஸில், கட்டளைகளை முன்னிட்டு பிரி யத்தொண்டு வந்த சிலர் பத்திரம் கொண்டு சரியும் என்பதை சேதி த்திருப்பார்கள் சங்கை யுள் ளன் பதாகவும் எண்ண மிருந்து வந்த வர் என்பதாகவும், பிறர் கேட்கு ம் முன்னரே நாங்களே இவரு என்பதை அந்து கூறியிருந்தால் னவரும் அநாவசிய பிரதாபங்க ளை கொள்ளி கொள்ளவும், அபி பிராயங்களை வெளியிடவும், எ ண்ணவாவது விருப்பமாவது, எ ன்னத் தீனியும் இடமிராது. கட் டுமுதற்ற வுடன், வரக்கப்படி கட வு எராதனை கடத்தேற்றி அங்குள் ள அதிகாரிகளுக்கும் ஆர்ஜனியு

ஆசிரியர்!

பட்டப் பிரேஷ்ட வாகனங்க ளுக்கும், பரிபாலகருக்கும், முன் வருவதற்கு ஏற்பாடுகளை செய்வ தும் அரிய அதிகாரங்களில் காரி யமே மற்றும் ஆபத்தில் காரி பத்தேற்ற ராதி பிஸ்ஸ எண்ண கு ப்புள்ளார். சுத்தமாக எண்பவர் ரு ப்பு பிடி ஆபத்தில் இரண்டி தி ருவிளக்கின் பிரகாச இருக்கு வர் பிரார்த்தனையோடு. இவ்விய பத்தில் நிருபரோ ஆபத்தைப் பார்ப்ப விடாமல் தமது அறி வாலையை வெளியிடுவர். ரு வதற்கும், பரிபாலகரிடம், தா ர் பெறுவதென் காட்ட விரும்பி ய சுத்தமாக எண்பவர் அதன் உண் மை மார்க்கத்தை அறிந்துக் கொ ள்ள மாட்டாமல் மற்றவரை இ கழ்வதி ஆலோசி தம்மைப் பிறர் கழ்கிற நோயென் எண்ணினர் போதும் அறிவை!

கடைவாயில் கட்டி விருக்கும் கோயில் வரை குறித்து இதழ் கி கூடி மகாபலிபுரம் கடலின் வரைக் குளத்திற்கு மணமில்லாத கக்காமி, நம் விட்டு கடையாயி மிலை அல் லது காட்டி நடிகிலை ஓர் பயிக த்தை வைத்தை யாப்பிதித்தி அதற் குத் தாலி பதாபத்தாக விரும் பிகடத்தி வந்த நோயிலும் காம் நேரை கடவுள் என்பதாலை யுகை தொண்டு வரங்கள் நல்ல மிக்க.

மூப்பு நிலைமை வாகிகளுக்கு கல்வி நிலையாமையே முக்கிய காரணமென்கிறோம்" பட்டப் பிரேஷ்ட வாகனங்களும் கல்வி ய நிலையாவதை முன்னை வாதாயி ஓர் பன்னிக்கடக்க வாய்ப்பதே நிலவி பயிற்சி இந்த முன்னு வாராதிலும் பரம எல்லையாகும் கே ன்ற கல்வி பயிலை தந்து சேரு கிறது.

கேம்ப சன்னிதானத்தில் பணிகள் கலந்துக் கண பரிபாலக செய் கதுப்ப வேலையாய் கோரும் ஆ காரம் என்பவர் காரிய முன்னர் ஆ டக்கி கட்டிலும் மிக உயர் ரமாகிருக்கும்.

தொடர்ந்தும் பொது

காம் கடவுளுக்கும்பிரார்த்தனைக் அல்லது சுத்த மதகாரியத்துடன் ர்களும் பக்தியும் சரி விகிதா முன்னவர்களாய் விருக்க வேண் டும் கடவுளுடைய திருவாசலும் சரணாலத்தால் கிடைக்க கடிய அனுகூலக்கமோடு தினபாகதொ ன்றி மேதை சொந்த முயற்சிகளா லேயே சுமை சரி விருத்திசெய் தல் கொள்ள வேண்டும்.

இராமசாமி

. . Greyville . .

Electric Mineral Water Works.

A. Dookan, 84, FIRST AVENUE, DURBAN.

Dwarika & Son,

General Merchants
AND
Colonial Produce Dealers.

All Groceries, Indian goods, Rice, Dhall and Ghee always in Stock sold at Market Prices.

Mealies, Beans and Tobacco can be had in any Quantities at the Lowest Quotation.

A Trial Order Solicited.

199, BEREA ROAD, DURBAN.

Moodley Bros.,
WHOLESALE & RETAIL.
Fruits, Vegetable & Produce
Dealers, and Commission Agents.

—Bankers—
African Banking Corporation, Ltd.

Orders taken for upcountry at Lowest Market Prices.

Good Packing; empty packages will be charged for

Weekly Price Lists issued and posted punctually.

Natal Leaf Tobacco always on hand.

—Address.—
461, Church St., 154 Queen St.,
Tel. Add. P.O. Box 47,
"PRODUCE." Tel. 'NAARTIES.'
P. M. BURG. DURBAN.

Speciality, Lowest Market Prices. Try once & ascertain before placing your orders with others.

DEHLOO BROS.,
GENERAL DEALERS
Bakers and Confectioners, Mineral Water Manufacturer —and Farmers.—
FRUIT AND GENERAL COLONIAL PRODUCE
of all descriptions supplied in any Quantity
—at Short Notice—
Estimates given.
MAIN ROAD, ISIPINGO.

G. Ragavaloo,
3, Groom Street,
VERULAM.
Maker of
Galvanized Corrugated and Flat iron Tanks, Guttering & etc. Fixed neatly to order.
Baths Funks and other utensils repaired at moderate terms.
Also Wood & Iron Builder &-etc., etc.
Works neatly done and at Cheap Price.

3 ... Verulam ...

Printed and published by P.S. Aiyar, 88, Victoria Street, Durban.

PRICE 1d. REGISTERED AS A NEWSPAPER.

AFRICAN CHRONICLE.

ஆபிரிக்கன் வர்த்தமானி.

Published Every Saturday.

Vol. I. Durban, Natal—Saturday, 26th September, 1908. No. 15

R.K.Naidoo
FRUIT DEALER & COMMISSION AGENT,
DURBAN.
Natal Fruit Supplied in any Quantity.
All Orders receive Prompt Attention and Good Packing.
P.O. Box 687.
Tel. Add.: 56, Victoria Street.

R. S. C. Pillay & Co.,
Natal Fruits & Vegs. Dealers
Mealies & Tobacco.
CAPE FRUITS IN SEASON.
Commission and Forwarding
—Agents.—
Tel. Add. "CHOCKALINGUM PILLAY." P.O. Box 3013.
JOHANNESBURG
and at 86 Victoria Street, DURBAN.

The Indian Auction Mart,
144, Queen Street, Durban.
This market opened from the 3rd August 1908 Fruit, Vegetable, Poultry, eggs, and other produces sold at 6-30, 10 a.m. and 3.30 p.m. daily (saturday's only at 6.30 a.m.)
Furniture Groceries and other household Furnitures at 11 a.m. daily.
Goods account and payment made at all hours.
Cheques for upcountry goods posted on the same day of sale.
All reasonable facilities allowed.
E. A. Mayet, General Auctioneer.

இந்தியன்வலக்கனை
144 குவீன்ஸ்ரெற வலக்கை
... 3 ... 6 ... 10 ... 3.30 ...

PREMIUM BONDS.

THE EUROPEAN SECURITIES SYNDICATE, which has no connection with any other Agency in Europe or elsewhere, begs to announce that to suite the convenience of their clients in Natal, O.R.C. the Transvaal, and Cape Colony, the Head Office in future will be at

McDONALD & FORBES CHAMBERS,
Harrismith, O.R.C.
WHERE ALL ORDERS MUST BE FORWARDED.

The Poor Man's Savings Bank.

Provide for the future by investing in

PREMIUM BONDS.

These Bonds pay interest and give numerous chances of Prizes ranging from £25,000 to £10—0—0.

There is NO RISK! The principal and Interest absolutely secured. All Bonds are high class European Government securities.

Monthly payments from 4 - upwards.

T. HERBERT GREEN, }
HENRY ANCKETILL, } Stock and Share Brokers, Harrismith O.R.C.

For Pamphlet, or any other information, address as above, or No. 15. Natal Bank Chambers.

ஐரோபிய பத்தகப் பத்திர கம்பெனி

கெட்டில் பாங்கு பில்டிங், பிரன்ச் கெட்டில், போலஸ்மித் 759.

தந்தி முகவரி—ஈக்விடபிள்—கத்தோலிக்கர்களுக்கு மட்டும்

எளியவர்களின் பாங்கு

இதில் போடும் தொகைக்கு வட்டியைத்தவிர, சேர்க்கை பேரில் போடப் பணமும் உதவியாக இருக்கும்.

போட்டிருக்கும் பணம், அவசரமாக தேவைப்படும்.

எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் முன் தவணை இல்லாமல் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாதமோ அல்லது 4 வீதமோ தவணை, அதற்கு மேற்பட்ட தொகையும் கட்டலாம்.

பணத்தை மேற்குறித்த பிரகாரம் கட்டி வரும் பேர்களுக்கு அதிகமாக்கப்படும்.

ஏஜெண்ட்—ஹார்ஸ்மித் ஓ.ஆர்.சி - 17 மெய் ஆபீஸ், பிரன்ச்.

இதிலிருக்கின் ஏஜெண்ட்

எ. ப. கேரி பாங்கே
77 மெய் ஸ்ரீட் பிரன்ச்

டி. சுப்பிரமணிய ஐயர்
"சூரியோதய பத்திரிகை" பத்திராதிபர்.
88, கிங்ஸ்மீயர் ஸ்ரீட்டு

உங்களுடைய பணத்தை எங்கே பத்திரப்படுத்தி அபிவிருத்தியில் பேரில் கொடுப்பதாக எண்ணி கொண்டிருக்கும்.

முன்கூறிய பத்திரங்களில் பேரில் கொடுக்கும் தொகைகளுக்கு வட்டி கொடுப்பதுடன், 24,000 பவுன் முதல் 10 பவுன் வரையிலான தொகைகளுக்கும் சமமாக பிரித்தளிக்கப்படும்.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. — DURBAN, NATAL—SATURDAY, 26TH SEPTEMBER, 1908. — No. 15.

Edited by P. Subramania Aiyar.

K. C. PADAYACHEE,
Fruiterer & Commission Agent.
P.O. BOX 165. DURBAN, NATAL.
Tel. 154. Queen Street.

African Chronicle.

SATURDAY, 26TH SEPT., 1908.

Blatant Imperialism and the Policy of Foreign Powers

In one of the leading articles published in these columns not long ago, we boldly asserted with a prevision amounting to audacity that the present phase of the Indian question in South Africa has transformed itself into one of the gravest international questions that the Imperial government has been called upon to solve. The forecast we made, though based on common sense observation of contemporaneous events of the trend of political affairs, yet we did not anticipate that our prophesy would become a reality within a measurable distance of time, and the fact is that what we said few weeks back has become an accomplished fact in the news we hear from America, that the Republican government has taken steps to exclude the Hindus from the United States. Although the foreign powers might, with gladness in their heart, have cherished the ideal of "white man's propaganda," yet they, owing to an invidious contention in which their country would be involved with Great Britain, refrained from giving expression to it; nor did they hither to dare venture on such a project for fear of being entangled in International complication. But, any such apprehensions that the European and American powers entertained have been totally dispelled in the action, and in the attitude of the Self-governing colonies towards the British Indian subjects.

All along the foreign powers in virtue of liberal sentiments and democratic propaganda that has been traditionally preached by Englishmen in the art of governing Empires, were compelled, out of moral and legal obligations, to follow; and now it has become manifest that the theoritical teachings of political England in matters relating to British Indian subjects are, when put into practice, hollow, nay—to use a slang expression it is humbug. It is proved beyond a doubt that what England insists on a foreign nation to do she wont do herself. She would freely preach the gospel of freedom equality and fraternity to Russia and Turkey, and she would abhor persecution, and violence in her neighbourhood, but in her own house, she wont bother herself to attend to whether her subjects are hounded into gaol or thrown into the streets. She would insist on China, Tibet and Africa to throw open the country for freedom of commerce, but in her own territory, she wont let a brown coloured man to enjoy the privelege which she demands from others. We dont suppose that any nation hither to existed

with such rank selfishness as the British nation, and we have no doubt that our inferance is not far wrong when we say that no nation has carried on the administration of a great Empire with such scientific hypocracy as England: no wonder, America has taken the initiative to follow in the footsteps of the Self-governing Colonies of the British Empire. America, like the Colonies, though not openly introduce class or racial legislation, yet covertly as the preceptor's example does. The Colonies have introduced a system of legislation calculated in the end to exclude Indians and America does the same under the cloak of "physical inability." However, though different expressions, and various means are adopted to compass the end, still the ultimate result is there in solid and tangible form of total exclusion. But there is one consolation in the fact that the foreign powers, in their process of exclusion, have not yet followed the Transvaal in the matter of persecution.

The "Times" may pour forth its indignant wrath at the agitators and it may denounce them in the most flowery and eloquent language for their being instrumental in causing disrepute to the fair name of England, in the eyes of foreign powers but even the "Times" must admit that we have just cause of complaint. Should the Imperial Government be harrassed by the attitude of foreign powers towards her subjects, it stands to reason that before she dares ask her neighbour to mend her manners. England must put her house into order. The fact is, that our countrymen in South Africa are not wantonly playing the game of the agitators, and we dont aspire for supremacy, and we dont ask for concessions, but what we desire is to be left alone as Self-respecting citizens with the necessary ingredients of citizenship. Our compatriots are sufficiently enlightened to distinguish between between sham rights and true rights; and should England be desirous to maintain her dignity among the powers, the best thing she can do is to unlearn the gospel of Selfishness, and act up to what she preaches. It is negligence of her duty towards her Indian subjects whether abroad or in India, that is causing discomfort at home and confusion abroad; and the sooner she repairs to perform her duty towards them the better it will be for her peace, dignity and strength.

Petition to the Throne

—o—

Branch Union at Tongaat

Under the auspicious of the Natal Indian Patriotic Union, a meeting of the Indian inhabitants of Tongaat and surrounding districts was held at Tongaat on the 20th inst. There was a large attendance. There were also present Messrs M. G. Naidoo, Desai, Baba, Allum, and Represetatives of the Patriotic Union Messrs P. S. Aiyar, Gareeb Panday, Dhanookdhari, Lugunbarthy and Maharaj. Mr. M. G. Naidoo, was elected to the chair, Mr. P. S. Aiyar explained the object of the meeting, and in the course of his address said that since it has been decided to send a Petition to the Throne, he suggested that it is the duty of the Tongaat people to co-operate in the movement and make it a success.

Mr. Lugunbarthy said in Hindustani that the time is come for action, and requested those present to unanimously sanction the work of the Patriotic Union.

Many other speakers followed, and subsequently, it was unanimously resolved to submit a Petition to the Throne.

A branch of the Patriotic Union was established at Tongaat. Mr. M. G. Naidoo was elected Chairman, and Messrs R. Kalpee and R. M. Sodha were elected Joint Secretaries.

A correspondent writes as follows:—Congratulations to the Indians that mustered strong at the last mass meeting. Mr. Aiyar's address was undoubtedly a lengthy and elaborate one, with "the growing disabilities and grievances pierced in his heart. Mr. L. Gabriel is proud to be a descendant of an indentured slave so am I and others ought also to be. In pointing out the grievances and status of the colonials in Natal, he was determined not to be pushed off from the soil of his birth. And now if the worst came to worst Natal—born Indians ought not to budge an inch from their father—made—Garden Colony.

What impressed me more was the speech of Mr H. S. L. Polak. He touched on two points which were the predominant ones in the presidential address. He with that sagacity no doubt displayed the genius in attracting nearly the whole audience. He said that when His majesty sanctions the two Bills the Indians should trade without the licences and suffer all the consequences as our brethern in the Transvaal do.

. . GO TO . .
"African Chronicle P. Works"
—FOR—
GOOD PRINTING.

Correspondence.

—o—

Tax on Indians

To the Editor, *African Chronicle*.

Sir,

Allow me to say a few words with reference to the Petition of the "Indian Women's Association" sent to the Legislative Assembly of the Colony of Natal. The Petition, I see, has been sent with regard to the imposition of £3 upon time expired indentured women, who remain here after their term of indenture. The promoters of the "Indian women's Association" are to be heartily complemented for their courage in having taken such an important measure for the redress of grievances of the poor indentured women, who labour under great hardships. Their movement clearly vindicates, that their susceptibilities are kindled through the unceasing misery perpetuated by the enactment of unjust laws. The demonstration of the Native women at Cape Town for the reduction of hut taxes, is an incident worthy to be alluded. From these it is evident, that not only men bitterly resent these unjustifiable measures, but also women. As the suffragettes of England demand equal rights, the Indian women here demand justice. This is an unwarrantable measure, for in no other part of the universe under the British Banner, are women taxed to live with their husbands. How shamefull it is on the part of those, who enforce this Act, that they do not comprehend the serious annoyance caused by the enforcement of this drastic measure. It is quite impossible for these women to pay this inquitous tax and is does not afford them any protection. Whilst marked progress is being made in other countries, this Colony is rather backward in keeping pace with civilisation, by the treatment meted out to these Indians.

The people are almost on the point of starvation, most of them having no means for their sustenance. Notwithstanding the hardships endured by these poor immigrants, the Government call upon them for the payment of this tax. In the case of women, instead of having a happy time in their domestic circles, they are always in a gloomy and miserable state. This tax has been the cause of severing the affections of husband and wife and has meant the ruination of many a poor family. It is indisputable that this law has been the weapon, whereby other laws have been violated. The dignity of the Legislature is at stake, for the abominable Act induces the people to corrupt their morals and reduces them to a reckless state. How disgraceful it is for the Colonies to stain the name of the Mother country "England," for the mother is responsible for the action of her children to a certain extent. It is derogatory to the honour and prestige of the English Nation, that the state of affairs should continue in this manner without modification. The Magistrates have gone so far as to order these women to quit their divisions, for being unable to pay this £3. How unfortunate it is, that women have been incarcerated and there has been a case, where one of their sex has been actually close cropped by the gaol authorities, which is a social and religious stain. There are several European Colonists, who are sympathetic towards these poor people and no doubt it will meet with the approbation of the majority of the

inhabitants of the Colony and the whole of the civilised Nations, to relieve these poor and voiceless people from their sufferings. Repeated representations having been made to the administrative body, it is earnestly hoped that the Act will be repealed. But if the Act is allowed to remain on the Statute Book and payment insisted, it is certain that the persons coming under the category of the aforesaid Act, will passively resist its enforcement, for it is intolerable.

ARYAN.

Sir,

In your issue of the 19th inst. I read a copy of the petition sent by the Indian Women's Association to the Legislative Assembly on behalf of the thousands of illiterate Indian women in connection with the tax imposed on them whilst they remain in this Colony. I know for a fact several women have descended to the lowest means in order to fulfil the Government's demands. There are several Indians in utter destitution and starvation. Many women are living with men, "as man and wife" in order to earn their livelihood. Some men have abandoned their wives and children, seeing it is impossible for them to pay this terrible tax. The highest salary an Indian labourer can earn now-a-days is 15/- to 25/- per month. Out of this miserable sum, he has to contribute the sum of £7 per annum towards the revenue of the Colony,—£3 license fee for himself, £3 license fee for his wife and an extra £1 termed the "poll tax." It is well known to the public, as well as the Government, that several Europeans are unable to pay their 1 pound poll tax, and how can the Government expect 3 pounds from these women? This seems absurd. The authorities without any sympathy or sentiment arrest and send this class of Indians daily to gaol. There are several women begging from house to house with their children daily in our very midst, whilst their husbands serve their imprisonment for being in default of this tax. It is alleged that the Inanda Division Magistrate very recently ordered some Indian women to leave that Division within 30 days from the date of his judgement, because they are totally unable to pay this enormous Tax. The Natal Government seem to treat the Indians quite contrary to the arrangements arrived at between the Indian and the Colonial Government. The Indian women are not asking for franchise as the European ladies demand in England. Where and under what circumstances is such an iniquitous tax imposed on the British Empire on British subjects? I have a great deal to say on this subject, but am afraid that your columns would not permit me. I sincerely trust that the Petition from the "Indian Women's Association will not fail to arouse in the minds of the members of Parliament some keener perception of their duties and the hardships Indians in Natal are at present undergoing.

Thanking you in anticipation for publicity of this letter in your esteemed paper.

Yours, Obediently,
"VERB SAP."

It is Justice

Dear Sir,

The decision of the Chief Magistrate in the damage case against the Umbilo station Master cast a gloom over a majority of the Indian passengers. As many of your readers will remember the Defendant himself admitted that he caught him by the collar and dragged him to the office, where he detained himself because he had purchased tickets for his friends or relatives which constitutes a transfer of the ticket, and which is a contravention of one of the Railway regulations. With all this the Magistrate held that the Defendant did not maliciously assault or detain him. I am positively certain that the Station Master ought to have known with all his experience that the boy merely bought the tickets for his friends with their money and such purchases has been allowed in the past, more especially in the case of friends and relations, and under the circumstances he had no right whatever to act as he did to the discomfort of the passengers; to catch a man and drag him in the manner is most uncivil and harsh. It is absurd if a passenger cannot purchase tickets for his friends or relatives. I do not think this constitutes a transfer as is held to be.

I am etc.
"JUSTICE."

It is painful for us to announce that the veteran politician in Southern India Mr. G. Subramania Aiyar, Proprietor and Editor of the Swadesamitran, has been arrested on a charge of sedition and he is now undergoing his trial in India. Mr. Iyar is a well-known publicist and the most prominent leader in the Madras presidency. We await with anxiety further information on this matter.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. — DURBAN, NATAL—SATURDAY, 26TH SEPTEMBER, 1908. — No. 15.

African Chronicle.

SATURDAY, 26TH SEPT., 1908.

தென்னை மரங்கள் தற் பெருமையும்

தென்னே, தாளாண்மை, வேம்மென்னும் வெறுமை முதலிய பண்புகளில் விருந்தும் இரியாகை படும் தன்மைப்பும் பற்றி எழுதி ஏ தா சிறுமதிய இரண்டில் ஒரு சிறுகதை இரண்டில் இந்திய பிரதேசங்களில் காணப்படுகின்றன. தென்னை மரங்களின் பயன்களை கூறி, அவை தமக்கு ஒன்றும் பயன்படாமல் இருப்பதாக எண்ணி, தென்னை மரங்கள் தற் பெருமை பாடும் விடயமாக, தென்னை மரங்களுள் இரியாகை முனிவர் ஒரு அரசனுக்கு கூறும் கதையை எழுதியிருக்கிறோம். இதை எழுதிய காலத்தில் அவரைச் சுற்றியும் அவர் வசித்த இடங்களிலும் தென்னை மரங்களை தவிர வேறு மரங்கள் இல்லாமையால் அவர் தென்னை மரங்களை பற்றி மிகவும் இழிவாக எண்ணி இருக்கலாம். ஆனால் இன்று அவர் இருந்தால் தென்னை மரங்களை பற்றி அவ்வாறு எழுதி இருக்க மாட்டார். தென்னை மரங்களின் பயன்களை அறிந்து அவற்றை பயிரிட்டு வருகிறார்கள். தென்னை மரங்களை பற்றி அவர் கூறியவை உண்மையாகவே முடிந்தது. இப் பொழுது, தென்னை மரங்களை நாம் நமது காலனில் இரி யாகை எவ்வாறு பயிரிடுகிறோம் என்பதை பற்றி சிறிது கூறுவோம்.

தென்னை மரங்களை நாம் பயிரிடுவதற்கு முன் நிலத்தை நன்கு பண்படுத்த வேண்டும். நிலம் நன்கு பண்படுத்தப்பட்டு இருந்தால் தான் தென்னை மரங்கள் நன்கு வளரும். நிலத்தை பண்படுத்தி, தென்னை மரங்களை நடுவதற்கு முன் நிலத்தில் ஆங்காங்கு குழிகள் தோண்டி, அவற்றில் தென்னை மரங்களை நட்டு, அவற்றை சுற்றி நன்கு மண்ணை போட்டு மூடி விடுகிறோம். இவ்வாறு நடுவதற்கு முன் குழிகளில் சாணி எரு போடுவதில்லை. தென்னை மரங்களை நட்டு, அவை நன்கு வளர்ந்து பலன் தரும் வரை அவற்றை நாம் கவனிப்பதில்லை. தென்னை மரங்களை நட்டு, அவை தானாகவே வளர்ந்து பலன் தரும் வரை அவற்றை நாம் கவனிக்காமல் விட்டு விடுகிறோம்.

இவ்வாறு ஆங்கிலேயர் காரிகை யும் சபதமிட்டு, கல்லொழுக்கத்தை முன்னிட்டு அயல் கப்பல்களுடன் வதாடர்பு மிருக்க, ஆங்கிலேயரின் ராட்சதன் இந்தியாவின் கேவலம் பகைஞர் நாலில் முன்னிலும் மடங்கு கப்பலை நீலக் கடலில் விடுத்தான் என்பதை நாம் சொல்லவேண்டுமோ?

மூன்றாம் காண்டினிலும் இந்தியாவிலும் மடகாஸ்கரிலும் ராஜதந்திரத்தில் மெலிவுற்றிருந்த ஆங்கிலேயர் அடிமைகளைப் போல் வதிர்ந்து வருகிறார்; இதை முன்னிட்டு ஆங்கிலேய ராஜதந்திரிகளை கடலையாரும் ஆங்கிலேய ராஜ பரம்பரை கொள்ள பட்டவை மற்றும் வினுல் வார்த்தை கிடைன அறிந்து அயல் ராஜாங்கத்தார் இந்தியாவின் கதவை முன்னதாகவே தட்டுகிறார்கள். ஆகையால் ஆங்கிலேய தலைமையை வாங்கு மொழி வடமொழியிலும் வரவில்லை. அவை பட்டவர்களுக்கு பதிலாகி உதவுவதே விருகிறது. இதனிலும் கூடிய விருதிறது. இதனிலும் பிரிவினையுள்ள இந்தியாவில் கல்வெடுத்து உதவி போதெரிவும் வேண்டிய உச்சரவு ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தார் அயல் ராஜாங்கத்தார் ஆங்கிலேயர் இந்திய சேனை யின் சரணம் இந்தியாவின் உதவியைத் "வண்டவாளம்" பதிலாக கருவாறது. இதனையே இந்தியாவில் வசிக்கும் ராசாங்கத்தார் கல்வியின் ராசாங்கத்தை நீக்கும் காரியமாகவே நினைக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவில் ஆங்கிலேய ராஜாங்கத்தார் இருப்பதின் கதை முன்னதாகவே கிறார்கள். ஆகையால் ஆங்கிலேய தலைமையை வாங்கு மொழி வடமொழியிலும் வரவில்லை. அவை பட்டவர்களுக்கு பதிலாகி உதவுவதே விருகிறது. இதனிலும் கூடிய விருதிறது. இதனிலும் பிரிவினையுள்ள இந்தியாவில் கல்வெடுத்து உதவி போதெரிவும் வேண்டிய உச்சரவு ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தார் ஆங்கிலேயர் இந்திய சேனை யின் சரணம் இந்தியாவின் உதவியைத் "வண்டவாளம்" பதிலாக கருவாறது. இதனையே இந்தியாவில் வசிக்கும் ராசாங்கத்தார் கல்வியின் ராசாங்கத்தை நீக்கும் காரியமாகவே நினைக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவில் ஆங்கிலேய ராஜாங்கத்தார் இருப்பதின் கதை முன்னதாகவே கிறார்கள்.

இந்திய மஜ்ஜோர் வார்த்தை

(முன் தொடர்ச்சி)

இந்த சமயத்திற்கில் பாத்திரமல்ல இன்றும். இதர விஷயம் கனிமுடி கிடந்தி பலைந்திருக்கிறார்கள் வாசகர்கள் மறுபிரதியும், ராயர் மனம், வேதகாலம், மதுரைக் காஞ்சியில், சாஞ்சி பற்றி விஷய பிரசுரமும் சோதனைகளும், போலீஸ் வழக்குகளும் தரப்பாரதி சாரமும், உலகிற்கு முன் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தற்கால இந்தியர்களிடம் கல்கள் முன் தெரிவில் பரம்பரியத்தை தெரட்டி பேலான தத்துவத்தின் மகோதரத்தை கொண்டது வருகிறது. பலதி வைஷ்ய கனின் பத்திரிகைகளுக்கு தொண்டு அதிவு பாலத்தின் திருத்தியை பத்திரிகைகள் சட்டி முகாந்தரன விதிபிரதிகளுக்கு இவை யாய் ஆன போடி தெரிவிட்ட இவை தெரிவுகளை விதிபர சமயம் சோய் பெற்ற தருவி முக்கள், ஒரே அபிபார விஷயத்தி ல் பதாதம் பரிசுகள் தருகிறார் வரி முறைத் முகவிய ஜோரம்பி வாசகர்களுக்கும் பின் வடையாத கரிக்கு ஜெயம் பெரும் நோக்கம் கல்கத்தாவிலுள்ள மக்கள் நேத்தாரின் கிலை பாதை வில் ஆங்கில மாகவிகளையும் மருத்தி நோல்களும், ஆனை ஆ பாரைகள் கிளைத்தல் கொண்ட பிரிட்டிஷ்களும், காடி மரை கண்டி களுமாய், வட ஐரோப்பியர் வின் பல நினைகளிலும் முன்ன ஆ ம்பங்களிலும் அதிக இரிந்தக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவின் சரித்திரமோ பல்லாயிர ஆண் டுகளாக நாகரிகம் பெற்ற தேச மென்று சரித்திரத்தில் முக்கியமிடம் பெற்றிருப்பினும், ஐரோப்பா கண்டத்தில் முன்னேற்றம் பெற்ற தேசங்களைப் போல் உலகின் முன்னேற்றத்தில் இந்தியாவும் ஒரு பங்கு கொண்டிருக்கிறதா என்பது சந்தேகமே. ஆனால்

கோச்சில் (இந்தியா) வசிக்கும் இந்தியர்கள் ஓர் மகாஜனக் கூட்டங்கூடி, டிரான்சுவால் இந்தியர்களின் தற்கால நிலைமையைப்பற்றிப் பரிசீலித்து ஜெயிலில் கலாவெண்டாருக்குக்குத் தந்தியனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

***

டர்பனில் வசிக்கும் ஓர் வெள்ளையன் தன்னுடைய மனைவி உயிருடனிருக்கும் பொழுதே மற்றொருபெண்ணை விவாகஞ் செய்துகுத் தற்காக அவனை அரசாங்க நீதிபதி அவர்கள் இப்பொழுது விசாரணை செய்துவருகிறார்.

***

டான்சுவால் வெரோக்கட்டத்தை ஒட்டிய லேட்டன்ஸ்லேயே ப்பேத்தி அலைன் கவர்மெண்டு கஜட்டில் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கொலுத்தப்பட்ட பெரோன பதிவு பத்திரங்களைத் திரும்ப பெற்றுக்கொள்ள அவ் பேபர் மீ 1ம் முதல் கவர்ன்மெண்டு 30ஆந்தேதிக்குள்ளாகவேண்டும்.

***

பெனகரீ, வேன் முதலியபார் மிலெண்டு மேம்பர்கள் டிரான்சுவால் இந்தியர்களைப்பற்றி, வண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகைக்கு எழுதிக்கருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேய கவர்மெண்டார் இந்தியர்களின் கருத்திற்கு மாறாகத் தென்னாப்பிரிக்க அரசாங்கத்துக்கு கொடிய ஆயுதம் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று எழுதியிருக்கின்றனர்.

***

போட்டனிஜூபெத்தில் வசிக்கும் 75 ஐரோப்பியர்கள் ஓர் இந்தியர் ஆயுதம் வைத்துக்கொள்ளவும் பயன்படுத்தவும் எத்தனம் செய்த குற்றத்திற்காக 20ஷில்லிங் வீதம் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. இக் கொடியதாகன் எதிர்த்த காலையில் இத்தகுற்றத்திற்காக பலர் ஜெயிலுக்கு, ஜெயிலிலிருந்திருக்கிறார்கள்.

***

டர்பனிலுள்ள காபிரியல் ஜோசிய வதிசேவ பகவர்களால் இங்கே பகடனைவளில் எதத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குள்ளிட்டு இவ்வர வதிசேவிடம் பிரேமிக்கும் காபிரிஜுக்கு மரணத்தை இனை திருக்கும்படி அங்கட்டு வெள்ளியாகோ, வான்மெனர் அதை அங்கீகரியாமல், சபை காலைக்கும்படி உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள்.

***

பேரிட்டில் பள்ளி வென்ற வெலிங்டனை மன்ற ஓர் வயது சென்ற சிறுவி பிரச்சன். எமது இந்து வாலிபசங்கத்தில் மிக மிடா முயற்சியுடன் காப்பாற்றி வரும் மிஸ்டர் T. நாயடு அவர்களின் பிரயாசையை முன்னிட்டு தனம் செய்தார்கள். இம் பேரிட்டில் இங்கிலத்து இந்தியர்கள் குடியேறி ஈராண்டுகளுக்கு இக்கிழமையை முதன்முதலில் தகமம் செய்யப்பட்டது.

***

சென்ற செப்டம்பர் மீ 1ந்தல் இதுவரை மாலை 12மணிக்கு மேலிட்டுக்கு இந்தவாலிபர் சங்கத்தின் காரிய தரிசின் சகோதர்மிடர் சம்பந்தப்பற்றி, அவர்களின் சொளபாக்கியத்திலும் வெளிப்பட்டிருக்கிறது. பிரசவமான 13 ஈரவில் நிகழ்ந்த இரண்டாவது சகோதரன் பிரசவத்திலும் மூன்று மணிக்கு அடக்கம் செய்யப் பட்டது. இது பரிபாதம் மேலிடை பார்வின் இளைஞர் சங்கத்துக்கு ஒரு ஜலமையில்லை.

***

இந்தியன் யூனியன் சங்கத்தாரின் வெற்றுயிரில் தென்ற ஞாயிற்றக்கிழமையில் தேசாட்ட சுகத்தில் இந்தியன் பகடனைக் கட்டடங்களுக்கு, சுவாமி சுருசாதிகாயுடு அவர்கள் சபாகாயகராக வீற்றிருந்தார். பின்பு சபோனிய ஐயர், மேற்படிய சங்கத்தாரின் கருத்தை எடுத்துக்காட்டி, இங்காட்டில் வேறு எவ்வகைச் சகோதரர்கள் பயிற்ற ஸ்பாக்கியமும் தென்ன உபகிரமாகத்தில் உதவி, யூனியன் சங்கத்தார் மாட்சிமைதங்கிய சமுத சக்கிரவர்த்திக்கு மனச்செய்ய உத்தே

சித்திருக்கும் உபாயத்தை சகலரும் அங்கீகரித்து மனுவில் கையெழுத்திட்டனர். பிறகு தோங்காட்டில் ஓர் கோச்சங்கத்தைத்தாபித்து, அதற்கு கமம் குருசாமிராயுடுவை சபாகாயகராக நியமித்தும், கலைந்தனர்கள்.

கடைசி தம்.

கனம் பத்திரிகாதிபர் வர்கனம்.

ஐயா,

இங்கிலாந்தில் முறையில் இங்கு முதலாக பிரதமர் கேம்பல் பேன்ர கூட்டமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அப் படிப்பிரிவு இங்காளம் 5ஆ சனி சந்தை முன் தபாலிலிருந்து குடி ன் வாட்டிங்டன் பிரதும் வரை கடையில் கடிய மாதுல கூட்டத் திற்கு சுமார் எழுநூறு ஜனங்கள் வந்திருந்தார்கள். பிரதிநிதி சரண் வென்ற வெள்ளை தெரியவில்லை.

இங்கிலாந்து பேரிபாடிக் யூனியன் சபை தலைவர் செல்வேர்ட்ஸ் வால் வரவேற்பளிக்கப்பட்டு இதில் வீரர் தமிழ் இங்கிலாந்தின் பாலைகளில் மாறுதல்களைப் பற்றி அதற்கு காரணத்தை எடுத்துக் கூறப்பட்டது. சேம்பல் விசாரத்தை இறங்கி வரத்திற்கு முன்னதாகவே அதை முதல் முயற்சியாக விடுகளில் நடப்பும் சேர்ட்டை, சோல்ட், இன்பிக்கோ, அம்சிஸ்டோ, கேட்டோபிரேன், மாலன், என்னும் இடங்களில் இ

ருக்கப்பட்ட தக்க விசாரணை தொழிலாளிகளுக்கும், கடைக்காரருக்கு மே கனவான்களுக்கும் அந்த கோ ட்டுகளின் அனுபவத்தைப் வார்த்தைகளாக சுருக்கமாகவும் சுவாரஸ்யமாகவும் கூறினார்கள். ஒவ்வொருவரும் பல விடயங்களில் எமது அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பப் போகின்ற மனுவின் விஷயமும், கடந்த போகின்ற கூட்டத்தின் முக்கிய கருத்தையும் பரிசீலனைப் பிரசங்கித்திருந்தும் பிடனைவாகிய பிதிகையும் பூரணமாய் பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் தெரிந்திருந்தும் கடியவரைத்தும் பொதுவாகவே தெரிவுரை இல்லாத வர்களுக்கும் சந்தோஷத்தை வேறுபட்ட வரிகளை நிதானமாய் தெரிவித்து அதிகக் கரி பற்றவர்களுக்காகவும் அரசாங்க விசாரணையின் செய்ய ம் பரிவினைக்கு தகைக்கு அரசாங்கங்களின் எதிர்காலத்தைப் பரிவினைக்கு தகைகளிடமும் ஆசிக்கார தகைகளிடமும் இன்ன மற்றவர்களின் அதிகாரத்தை வர்களிடமும் நியாயம் தீர்த்து, அனுதாபமும், பேதி, ஆவலர்களின் பொது கருத்தைக் கொண்டு, பத்திரப் நிலைமைக் காட்டி கன்னுக்கு மன்றுகிடம் செய்து, ஆவிகள் சிறுகளாகவே, எனி பலர்கள் மேல்நாடை செய்யாமை ஜனங்களுக்கு, தொழுத தந்திரமுள்ள விண்ணப்பம் செய்து வருகின்ற யூனியன் சபையில் இந்த கொள்களின் மனம் சந்தோஷம் மேலும் ஆசை ஜனத்தை ஜாக்கள் வந்த விஜயம் செய்யாமல் போன தென்ன வென்கு எனி மதிகவம் குன்றினேன். முன்னைப்பலர்களு ம், விடாமுயர்சி செய்பவர்களும் போதாக்களும் அனுதாபப்படுகின்றவர்களும் ஆகிய அன்புடை யவர்களுக் இவ்வளவிலை விசாரப் யானது அழுயற்ற மறப்போலாகும் அவ்வாறான வண்ணம் சுவாசாரணத்திற்கும் ஆதாரமான தொழுகைவுகளோ அருள்புரிவோனை வேண்டுகின்ற பிரகை கூப்பிற சாஷ்டாங்கமாக தொழும்.

இரு பகவரில்

கனம் பத்திராதிபர்.

ஐயா,

தென்ன வாழ் தாதனின் மே பேணவைத்தில் பத்திரத்தில் வ ம் தொண்டிய பொது அவர்கள் ன் கிருபத்தை கண்ணுற்றனம்.

அவர்களிவ்வண்ணம் அன்ற வாக்கியத்தில் முதல் எனிவர் ந்தை குரிப்பிட்டி, பேரிருக்க ப ன் முன்னும் கிழமையென வரைக் குறிப்பும் பிரசாகாரிப்பட். ஆ வைப்பு இவ்வருக்குற்றத்தை வென்பால் சுமத்திவைத்த அதை திருத்திய நிலைக்கு கனமதை. வெடிய பொது அவர்களுக்கு ப வர்களுக்கின்றன். வாரிப முதல் பேரிரத்த ஓர் மி.தற்கு ப பாரிகளும் சென்றுவரவே ன் அர்மயம் அவர்களுக்கப்பட் வர்கள சொல்லவேண்டிய முகாவ ரு, தன்மனிலையும் அல்லது சென் வர்களை அங்கிருப்பிரதுடன் நிகரென வன்மகளுக்குத் கொல்ல தன் வழக்கியோ?

வர்களின்னே அனுப்பத்த தம்

மோடு சேர்ந்துக்கொள்வதிலும் இவர்களையும் தாழ்மையாதோர்?

வக்கலர்களின் பிரிதாபங்களை அக்கட்டத்தாரிடம் சொல்லித் கொள்வதலை அவர்களையும் பயன்படாதோர் படுத்பெற்றும் தக்கனி டத்திலன்றே பேரவேண்டும்?

கூடைமுடிந்து ஜாதனைசெய்யும் சமயத்தில் ஸோ கோயிலின் முற்றத்தில் - கால்ப்பந்தாடுவதொன காணிநிலமது சிலமையம் அச்சந்ர்ப்பமையோ அல்லது ஸ்ருபிரேயருக் கல்லிதமாக தோற்றியதோ அறிந்திலன். ஏனெனில், அரசையும் அவர்கள் கோயிலை முன்பாக நின்று, ரு னைதானத்தினிடை அச்சதர் ஜாதனை செய்வதை கண்ணுற்றவர்கள் நிகழ்ந்தார்கள்.

கடவுள் சன்னிதானம் கனிறும், பொதுக்கூட்டத்தினிறும் பக்த கோடிகளெலலரும் சமத்துவ முடையவர்கள்! ஆகையினாலன்றே அ ச்ச கோருக்கு மாத்திரம் தனியாறி சோதனை பரீக்ஷை வைத்து ஸ்ருபிரேயர் பதவிக்கு உரியவர் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

கடவுள் சன்னிதானத்தில் இ வர்களையும் தாழ்மையாதோர்?

வக்கலர்களின் பிரிதாபங்களை அக்கட்டத்தாரிடம் சொல்லித் கொள்வதலை அவர்களையும் பயன்படாதோர் படுத்பெற்றும் தக்கனி டத்திலன்றே பேரவேண்டும்?

கூடைமுடிந்து ஜாதனைசெய்யும் சமயத்தில் ஸோ கோயிலின் முற்றத்தில் - கால்ப்பந்தாடுவதொன காணிநிலமது சிலமையம் அச்சந்ர்ப்பமையோ அல்லது ஸ்ருபிரேயருக் கல்லிதமாக தோற்றியதோ அறிந்திலன். ஏனெனில், அரசையும் அவர்கள் கோயிலை முன்பாக நின்று, ரு னைதானத்தினிடை அச்சதர் ஜாதனை செய்வதை கண்ணுற்றவர்கள் நிகழ்ந்தார்கள்.

கடவுள் சன்னிதானம் கனிறும், பொதுக்கூட்டத்தினிறும் பக்த கோடிகளெலலரும் சமத்துவ முடையவர்கள்! ஆகையினாலன்றே அ ச்ச கோருக்கு மாத்திரம் தனியாறி சோதனை பரீக்ஷை வைத்து ஸ்ருபிரேயர் பதவிக்கு உரியவர் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இவ்விடம் இரண்டு கோழிகள் முக்கின்றன. அதில் ஒன்றுக்கு இ வர்கள் நிருவனரோடு மிட்டல் பொறியது போதும்! மற்றொன்றுக்கு பாத்திரம் நிகரி நிருவனர் கொடி சனியாம்கொரும் சமரச ம் பறுவும் வாதித்தியமும் ஜாதனையும் வேதித்தியமும் ஒருவென்று தீர்மானித்தனர். இவ்வாறிவர்களின் திருத்தோன் ஒல்லவு சமுகமடைந்தோருவதை ஒச்சரியம்! மனனி

தரப்பில் பிரகாசமும் வாணவேடிக்கையின் ஆரம்பாரமும் எதிர்வேடியின் குழறலும் தேவாத்திபங்களின் தலனியும் மேளவாத்தியங்களின் ஒலையும் பஜனை சொல்லோரின் சோதோகாம்பமும் மந்தரத்தலவளியும் இவ்வுலகினர் பாபாத்மாக்களின் ஜனனமரணங்களை நிவர்த்திக்கும் பரமபதத்தை அடைந்தார்கள் என்பதை நிரூபிக்கின்றன.

22-9-08

சத்தகாமி
பட்டபிரேன்.

டயடபிளெஸ் உற்சவம்.

தென்னாபிரிக்காவில் பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் பஜனைசோபிஸ் வருத்தருளிக்கும் ஸ்ரீமதாவிஷ்ணுவின் திருநாமத்தை திதை வரர் ரூவனிலைக்கி, 11ம வியாழக்கில் உன்னதகதமும் அல்லாவும் நடைபெறும் என்பதை அன்புடன் தெரிவிக்கிறோம்.

இவ்வுற்சவத்தில் பங்குகொள்ளும் அன்பர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை தாங்களே கொண்டுவரவேண்டும். ஆகாரம் தவிர மற்ற சகல ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்ரீமான் ஜி. ஆர். நாயுடு அவர்கள் இவ்வுற்சவத்தை நடத்தி வைக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்கி அவர்கள் இவ்வுற்சவத்தை நடத்தி வைக்க சம்மதித்திருக்கிறார்கள்.

இவ்வுற்சவத்தில் கலந்துகொள்ள விரும்பும் அன்பர்கள் தங்களுடைய பெயர்களை கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு தெரிவிக்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

ஸ்ரீமான் ஜி. ஆர். நாயுடு,
ஸ்ரீமத்பக்த வத்சலர் ஆஸ்ரமம்,
88, கிங்ஸ் ரிவைவல்ஸ்ரீட்,
டர்பன், நேட்டால்.

விளம்பரம்.

சத்தாலயம்

நேட்டாலுக்கு தபால்கூலி விபரம்:—

1 வருஷத்திற்கு	12/6
6 மாதத்திற்கு	6/6
3 மாதத்திற்கு	3/6

தாள்களும் கேப்கோலனிற்கு தனிய வெளிநாடுகளுக்கு:—

1 வருஷத்திற்கு	16/6
6 மாதத்திற்கு	8/6
3 மாதத்திற்கு	5/-

ப. சுப்பிரமணிய அய்யர்,
ஸ்ரீமத்பக்த வத்சலர் ஆஸ்ரம்,
88, கிங்ஸ் ரிவைவல்ஸ்ரீட்,
டர்பன், நேட்டால்.

ட்ரான்ஸ்வால்

ஜோஹன்பர்க்கிலுள்ள தமிழர் மாநிலத்தால் ஓர் அனுதாபக் கூட்டம் கூடிற்று. அக்கூட்டத்திற்கு மிஸ்டர் வி. அழுந்தினத்த செட்டியார், அக்கிராசனம் வகித்தார். அவர் கூட்டத்தின் முன்னிலையில் தற்போது சேர்ந்திருக்கும் தக்க ராயிக்ய விசேஷங்களை விளித்து ரைத்தார். தொன்சலால் ஏஜன்டாரி, நம் மாஜி கனுகர்களுக்கும் இன்னும் பருவதாலையாய் செய்யும் தன்பங்களையும் நிரனலாஜ செய்ய நேட்டால் காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் மிஸ்டர் டயமண்ட், லவல பிரஸிடென்ட் மிஸ்டர் பார்சன்ஸ் ஆகியோர்களை நாம் மிக்க ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறோம். அவர்கள் இந்த விஷயத்தை நன்கு கவனித்து, நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தாழ்வுகளை நிவர்த்திக்க முயற்சி செய்வார்களென்று நாம் நம்புகிறோம். அவர்கள் இந்த விஷயத்தை நன்கு கவனித்து, நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தாழ்வுகளை நிவர்த்திக்க முயற்சி செய்வார்களென்று நாம் நம்புகிறோம். அவர்கள் இந்த விஷயத்தை நன்கு கவனித்து, நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தாழ்வுகளை நிவர்த்திக்க முயற்சி செய்வார்களென்று நாம் நம்புகிறோம்.

சென்ற ஜூலை கடைசியில் ஜோஹன்பர்க்கில் ஜூலியஸ் கின்ற ஹிந்தி மாதரென்ன ஐ பெருத்த சத்தத்துடன் கனி ஆரூபத்துடன் தங்களின் இ ல்லஞ் சேர்ந்தார்கள். கமதிந்தியா வென்னும் நாடு நாட்டிலு ஜனித் த சகோதரர்கள் தொன்று தொ ட்டு பலவேறு மதஸ்தர்களாய், பிரி வுவண்டாகி சன்குல முயர்வு உன் குல தாழ்வு என்ற மத பேதத்தால் உண்டாகும், எற்படாத கலவோ ஸ்ம் மதஸ்தர்களாகும், ஜூரிய மாதாவின் கடைத்திர சேஷ் ணரால் கிகோதரப் பற்றினால் மற்றும் ஒரு சாதியர் தனுக் சேர்ப் பிடி. இவைகளைப் பற்றிஒரு சாதியாரையிக்க சுதந்திரம் பெ ரமதம் கடைதேரி வருகிறது. அ மமத விதத்தியோகமுள்ள பூமியில் ராமும் ஜனிக்தவர் களாயிரு தாலும் கடவுள் ஐ சரதத்தால், அ ல்லதொரு இரு லெல்லும் க ரகதையில் இந்தியாவை விட்டு பிரிந்தகம் வருகேரி. அல் வல்லுங்களும் விசித்தமும் க ளைதலுகுன் சாதி விதியாச ம் மிலும் எம் மதஸ்தர்களாயினும், சோதர் வாஞ்சையுடன் ஒரிந்த வாடை பெற்றவரும் அதிசயத்த ஒத சம்தோஷம் பொதுமான ப ன்றல்லாவையும் புனாத சிற சில இடங்களில் கலை வரும் தெ ய்த சாயும் கூறலு).

சமய தாவத் மயம்தத் முதலி ய தோஷங்களிலே ஜெறிதாகு தொன்டு போகையில் வாலிபரி ரிந்து வருத இந்திய சோதரர்க ன் பாவனைகளும் அவரற்ற தாக சாயத்துடன், சகுபாத் தொழு வை வகி வேஷ்தி வாசோவாக ன் விந்தியாசி சாதி விதியாசம் பாராட்டாமலும் ஒரே தாயின் புத்திரர் எனை வெண்ணமும் கோந்தது.

சபாநாயகர் கூறினார்: நற்பேரு ம் ஜூபிலிக்குச் சென்றிருக்கும் ஒவ்வொரு மகான்களுக்கும் அரி ரமல்ல வொருக்கையும், கவன் மென்டார் அரசாங்கம் ஏமகிந்தா னும் அரசாங்கத்தில் அலகைய கடிவிட்டு மகரிஷிபார் தந்தங்க னிலையம் வருக்கும் சென்ற பே ன்மையரிருக்கக் கூடிய தலவர் தர்களையிருந்தும். மறுபரா ஜூட கன்னைக்காகவும், பொது வுக்காக நேருபடவும், சத்தியாக் ரை மருந்திசெய்யவும், அதகரிப் ற்ற இந்தியர்களால் கவன் பெ ற்றும் மிக்கும் பரகி வருக்கு காரணமும் உண்மையான இந்திய சகோதரிகளின் கஷ்டங்களை ம் அரசாங்கத்தினரின் மதனு கதிர்களும் எடுத்துக்காட்டவே பிரதம மந்திரியை மதனு ரை செய்யவும் விசேஷமாக விசை செய்தார்.

ஆகையால் கேட்டவிலுள்ள வகலர்களாக சகோதரர்களே எமபோரில் கலந்தவர் தொழுத்தா மல் மேற்குறிப்பிட்ட விஷயங்களை அக்கிரமப்பிரமென கொலை

வரவில்லை. உள்ளன்பு, பூரணமாய் நிறைந்தும் கொண்டிடையாதகாமித்தாலல்லவோ கர்த்தரோதரர்களாகிய மற்றமதத்தாருக்கும் விளங்கும். ஆகையால் நம்பிக்கையோடிக்கொண்டிருந்தாலும் குருவிபதக்காகப்போவதில்லை. கமதி டாவர்களுடைய அதைபத்வதை இயேசுவுக்குச் சொந்தரக்கும் முன்வொரு தோழியானதைபோல் நீங்களும் இருக்கவேண்டும். தெளிவுள்ள தோடும் கெட்டான் சாத்தானுடைய தாக்கையாதருக்கும் நாம் கிறிஸ்தவத்தைப் பிரசங்கிக்கவேண்டிய பொறுப்பு நமக்கிருக்கிறது. அப்படியானால் அப்படிச்செய்ய முடியாதபடி தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(நா. அன்னாசி)

வர்த்தமானம்.

கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவுக்கு சென்றிருந்தால் இடையில் பத்தினங்களில் முன்பாக வரும். அத்தருணத்தில் விடையளிக்கப்படும்.

திரு. வி. கனகரத்தினம்.

எஸ்.ரோயாரே: குட்டோனி கரி, அதாவது எனக்கு?

எஸ்.ரோயாரே: இதைப் பூர்த்தி செய்தாலன்றோ நற்பெயர் பெறலாம்.

எஸ்.ரோயாரே: கிறிஸ்தவனுக்கு பொறுமை முதலில் இதைவிட அதிகமாய் வேண்டியது. இதற்கு பிறகு நாம் கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பதால் நாம் அடையும் பலன்களை நினைத்து நாம் சந்தோஷப்படவேண்டும். நாம் ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்கவேண்டும். இதுவே நமக்கு நற்செய்தி. நாம் ஒருவரோடொருவர் வெறுப்பதை என்றும் எவரையும் கடிந்துகொள்கிறது. அவர் இவ்வாறு செய்தும் சபரித்த பிறகோ தெரியும் எவரையும் கடிப்பதில்லை. இதை நீருதனிடம் சொல்கிறோம் என்ன சொல்லியோ அவர் கடைசி தெரியவில்லை. நிச்சயமாக இதைத் தெரிந்தவர்கள் தெய்வ வசனத்தை நன்றாய் கற்றுணர்ந்து, நீரும் உற்சாகமாய் எனவே சத்தியமாக சொல்லுகிறேன். முடியும் நீங்களே அவரை சந்தித்து பதிலை அவரை சந்தித்து அவரை கடையில் இதற்கு பிற மன்னிப்பும் இல்லையென்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அவரைப்பற்றி மட்டுமே பேசவேண்டும்.

எஸ்.ரோயாரே: ஆனால் அதெல்லாவிலைதடையின்றி பதில்கூறவேண்டும்.

எஸ்.ரோயாரே: கடவுள் நம்பிக்கையுமுண்டா?

எஸ்.ரோயாரே: கிறிஸ்தோதே கூறிய பதிலாகிய கடவுள் என்பதை இன்னதென்ற சிலாழுவில் நாம் நமை சமயப்படுத்திக்கொண்டால் எல்லாம் சமபதிலாம்.

எஸ்.ரோயாரே: அன்றோதோ தெவெல்லாம் அறிந்திருக்க சீராத்திம் அறிய வேண்டுமென்ன?

மேற்கண்ட இந்த வரிப்பத்தின் மூன்றாவது வரிக்கு நான்காவது வரிவரை குறிப்பாயி II தெரி ஆராய்ந்து பிறகு அவசர பதிலை மன் விளக்கையாய் கொண்டாய் பதிலளிப்பதாய் காயம் பிறரும். இக்காயம் வரவிருக்கிறது கப்பட்ட தருணமாயும், முன் மாருதம் உரிமுடனிருந்த கடை சாயின் பொருட்டு மாடி பட்டு விடாமலாயி யுடன் உழைத்து வாசம் அறியோம். பெரும் இ சங்கத்தி விதம் விவரத்தினால் உறுதி, பாடசாலையும், வி பிரசித்திபெற்றிருக்கிறவர்கள் ஆகவும் இச்சங்கத்தின் வருவாதிர் கூட்டத்தை நல்லபடியும் ஆ வரவும் எதிர் கோருவதை கடை காட்டியின் சந்தை பெற்றே கூறலாம்.

***

போர்க்கின் ராஜபத்தின் தலை கடல் படைத்தில் கடத்த மாட் சோர்வையில், 7பணிகள் மு